KULØRTE SIDER

et blad om tegneseriemediet

Kr 12.00

Nr. 20 Okt. 1977. Kr. 10,75

KULØRTE SIDER
et blad om tegneseriemediet

REDAKTION
Torben Skjødt Jensen
Rørmosen 61, 2. tv.
4000 Roskilde
tlf. 03/36 00 91

PRODUKTION
Carsten Søndergaard
tlf. 02/98 56 02 kl. 10-18

MEDARBEJDERE
Per Vangtoft
Michael Alring
Ole Rasmussen
Ole Hansen
Anders Hjorth Jørgensen
Rune T. Kidde
Ole Lindboe
Peter Madsen
Henning Kure
Freddy Milton
Asger Pedersen
Niels Peter Roland
Morten Søndergaard
Per Vadmand
Bent Værge
Lars Dahl

TRYK
HO + Storm 1977

UDGIVER
Runepress
Krogshøjvej 32
2880 Bagsværd
tlf. 02/98 52 27

ABONNEMENT
5 numre kr. 49,-
9 numre (1 år) kr. 85,-
giro 2 21 29 86
Kulørte Sider
Krogshøjvej 32
2880 Bagsværd
Husk at angive med hvilket nummer abonnementet skal begynde
- Du kan også ringe til Bente Hansen på tlf. 02/98 52 27 kl. 8,30-16

ANNONCER
Carsten Søndergaard
tlf. 02/98 56 02

KULØRTE SIDER
udkommer hver måned undtagen januar, juli og august
Kulørte Sider er et frit, selvstændigt blad, der støttes af de etablerede forlag

OMSLAG
af Peter Madsen

indhold

OPGAVEN MÅ VÆRE AT GØRE DET SJOVT OG IKKE SKÅNE FOR MEGET
Interview med Hans Qvist af Michael Alring
s. 4

FOR KUNSTNERNE - IMOD KOMMERCIELLE HENSYN
Interview med T.B. Marker af Torben S. Jensen
s. 9

ANDEGÅRDEN I BURBANK
Fotoserie om Walt Disney Productions
s. 12

ALICE'S BIBLIOTEK
MASSAKREN *I FORBIFARTEN*
AF Freddy Milton
s. 17

CINEMATOGRAHFITISCH
De nye film
s. 20

AKTUELT SKANDINAVIEN
Nyt fra forlagene
s. 22

AKTUELT USA
Nyt fra forlagene
s. 24

SERIEMARKEDET
Anmeldelser af de nye udgivelser
s. 26

THE COMIC READER
De nye blade i USA
s. 30

HER FORHANDLES KULØRTE SIDER:
Fantask, Skt. Pederstræde 18, 1453 København K.
Pegasus, Blågårdsgade 3, 2200 København N.
Dr. Octopus, Århusgade 2, 2100 København Ø.
Orlas Plader, Rosenvængets Allé 4, 2100 København Ø.
Politikens Boghal, Rådhuspladsen 37, 1585 København V.
Disc One, Skomagergade 46, 4000 Roskilde.
Onkel Edwards Thehus, Det gamle pakhus, Torvet 17 B, 5600 Faaborg.
SVERIGE
Seriefrämjandets Inköp 5, Peter Gerhardson, Videvägen 11, S-281 00 Hässleholm.
NORGE
Donaldorado, Pål Jensen, Kråkstadvn. 3, N-1400 Ski.

REDAKTIONELT

Velkommen til et nyt nummer af KS - og når jeg skriver et nyt nummer, så mener jeg et nyt nummer.

Det er blevet frisket en hel del op, både hvad angår layout og indhold. Nye faste spalter er kommet til, andre er forsvundet.

Forsvundet er bl.a. Vor Serie, hvor danske seriekunstnere blev præsenteret. Istedet for bliver det fremover kotume at danske seriekunstnere laver omslag til KS. Dette nummers omslag er lavet af Peter Madsen - næste nummers omslag bliver lavet af Jesper Bach Jensen. Lad os kigge lidt nærmere på dette nummer: Først i bladet finder du et interview med den Danske serie og vittighedstegner Quist. KS håber på at bringe flere intw. med Danske seriekunstnere i løbet af efteråret og vinteren.

T. B. Marker interviewes i dette nummer p.gr. af det store arrangement som Serieforbundet i samarbejde med Huset, i Kbh., lader løbe af stablen om kort tid. Det drejer som om sig om en 14 dage i November med udstilling og andet godt. KS vil skrive mere om dette arrangement i de næste par numre af KS.

Fotogalleriet genoplives igen, efter en længere pause. KS har fremtryllet en billedreportage fra Walt Disney produktion-studierne i Californien, og den kan vel nok være interressant for nogen.

I FORBIFARTEN er stadig med, dennegang kan man læse resultatet af Freddy Miltons Behjertede forsøg som fokesanger - desværre er det os ikke muligt også at trykke noderne, så læserne evt. selv kunne afprøve resultatet, men det er ihvertfald KS udtrykte ønske og håb, at Freddy en dag vil fatte mod og selv stå offentlig frem med resultatet. Måske var det lige sagen til et Leisner show, hvem ved. Men måske kan Freddy ikke spille guitar?

Dernæst følger en af de nye rubrikker - - en filmafdeling. Primært vil spalten blive brugt til orintering omkring Tegnefilm, men KS vil også formidle nyheder omkring det samlede filmmarked. Og Tegnefilm hænger jo ikke ligefrem på træerne herhjemme. Desværre da . . .

Den hidtidige aktualitetsspalte, som altid har gemt sig under Tegneseriemarkedet, er nu delt op i to, og begrebet Tegneseriemarkedet er nu en saga blot. De to nye sektioner hedder »nyt fra Skandinavien« og »nyt fra USA«. Fra tid til anden vil også en nyhedssektion omhandlende udgivelser i Frankrig / Belgien / Holland / Vesttyskland dukke op. Seriemarkedet hedder nu stedet hvor alle de mange danske og udenlandske seriehæfter og albums vil blive anmeldt. Dennegang er anmeldersektionen helt dansk.

Sluttelig - - helt bagest i KS, finder du nu aftrykket fra The Comic Reader.

Sådan ser det altså ud nu - - håber det vil falde i din smag. Skriv gerne din mening om bladet til os - - Kulørt Kommentar, læsernes spalte, fortsætter nemlig også.

God fornøjelse med dette nummer.

TSJ

»Opgaven må være at gøre det sjovt – og ikke skåne for meget«

Interview med vittigheds– og tegneserietegneren Hans Qvist.

Hans Qvist, født den 7. december 1922, er vel mest kendt for sine vittighedstegninger. Men han tegner også serien *Skrækkelige Olfert,* tegner til brevkasser i Unions medlemsblad og Femina, laver et stort antal tegninger til reklame - for eksempel Roed Sørensens Folkevogne, tegner til *Svikmøllen* samt skriver af og til for fjernsynet.

Som et kuriosum kan jeg nævne, at vi regnede ud, at Qvist tegner omkring 2000 vittighedstegninger og lidt over 300 striber Skrækkelige Olfert om året - plus »alt det løse«.

Dette interview er foretaget i foråret 1977 til min hovedopgave til Danmarks Biblioteksskole.

- Har du nogen speciel uddannelse med hensyn til tegning?

- Jah, jo - jeg gik på det der hed Akademiet for fri og merkantil Kunst inde på Jarmers Plads, der gik jeg et par år og skulle have været reklametegner, men det brød jeg mig ikke om, det var noget med bogstavtegning og så videre, det syntes jeg var lidt småkedeligt. Der gik jeg nu inde om aftenen for øvrigt; men jeg har været i forretning, jeg har arbejdet inde på Østefternes Kreditforening, og så kom jeg i sportsbranchen hvor jeg arbejdede i 10-11 år, jeg havde nogle afdelinger, sportsafdelinger, inden for sportsforretninger i København. Og så ved siden af gav jeg mig til at lave vittigheder i min fritid. I frokostpausen gik jeg ud og prøvede om jeg kunne sælge dem. Og så efterhånden som jeg fik solgt lidt mere og lidt mere kom jeg til det punkt hvor det vipper, »Skal du det ene eller skal du det andet?« Og da gjorde jeg så op med mig selv at hvis jeg skulle prøve, så skulle det være nu, og jeg var efterhånden blevet over 30 år. Og jeg havde altså fået at vide, at hvis det ikke gik så kunne jeg altid komme tilbage, så jeg gav det et år. Siden har jeg altså været heltidstegner.

Var der ikke også et meget større marked dengang for tegninger end der er nu om dage?

- Det var der måske nok, for der var flere blade, der var ikke den bladdød, og man havde et meget godt springbræt på det tidspunkt. Det var jo ikke så mange år efter krigen; da vi var vi vanvittige populære, i særdeleshed i Norge. Man kunne sælge læssevis af tegninger i Norge dengang. Der var flere af os der tog op tre-fire gange om året med tegninger og vi solgte alt hvad vi havde deroppe. Det var en hel guldgrube. Nu kom man vel nok ind på et heldigt tidspunkt, der lige efter Cosper og Jørgen Mogensen, de var vist taget til udlandet på det tidspunkt. Og så kom vi andre og afløste der, ikke. Men det er jo egentlig skægt at se hvor svært det er at komme ind i den branche. Prøv at lægge mærke til hvor mange nye der er kommet i de sidste år, det er ikke mange. Og jeg tror nok det hænger sammen med at det er en træls vej at gå. Du skal bestille noget, og det kræver mange skuffelser før det kører. Man skal være parat til, om jeg så må sige, at arbejde intenst og omtrent gratis i et års tid før den giver. Man skal slide mange trapper.

- Du har også delt tegnestue med Füchsel og Holbek i en lang periode. Hvordan var det?

- Det var ikke kedeligt. Og jeg vil sige, det gik egentlig forbløffende godt. For vi er jo i sagens natur individualister, det er man sgu nødt til at være. Selvfølgelig kunne man da ryge i hovedet på hinanden, men det var som regel meget hurtigt overstået. Og vi blev trænet op til at kunne tåle de mest utrolige numre, der foregik ting og sager - det eneste jeg undrer

mig over, nu hvor jeg tænker tilbage på det, er hvordan vi fik tid til det. Der gik timer hver dag med at lave numre med hinanden. Jeg tror ikke jeg havde kræfter til det nu, selv om det kunne være meget skægt.

- (Herefter kom vi til at diskutere forretning vs. kvalitet). *Der er alligevel forskel på om man sætter sig ned og tænker: »Hvad kan jeg sælge? eller man tænker: »Det her er en god idé, kan jeg sælge den?«*

- Jamen altså, jeg vil også sige at det er jo ikke det at man primært sætter sig ned og hitter ud af »Hvad kan jeg sælge?« Det er da givet. For hvis man ikke laver noget der lige som - jeg ved ikke om det er for fornemt at sige det - ligger en lidt på hjerte, så kan man heller ikke sælge det. Fordi der skal være noget i det, noget menneskeligt, der skal være noget indhold af en eller anden art; om det er pjat eller alvor, det er ligegyldigt, men det skal have et eller andet menneskeligt i sig for at det kan bære. Og hvis det ikke har det kan det helle heller ikke sælge. Det tror jeg ganske givet.

- Det er nok ikke godt hvis man ikke kan lægge lidt af sig selv.

- Man skal lægge lidt af sig selv, selvfølgelig. Selv om man skal passe på ikke at blive selvhøjtidelig; men der er alligevel noget om at man skal engagere sig i det man laver, ellers kan man ikke sælge det i den sidste ende. Det jeg tror adskiller de forskellige kategorier vittighedstegnere er om de lægger lidt personlighed i det. Streg, eller hvad man skal kalde det. Jeg tror det kommer indefra - trods alt.

- Hvad mener du om sådan noget som det her? (En artikel, »Ægteskabet er helvedes forgård, hvis vi skal tro vittighedstegnerne«).

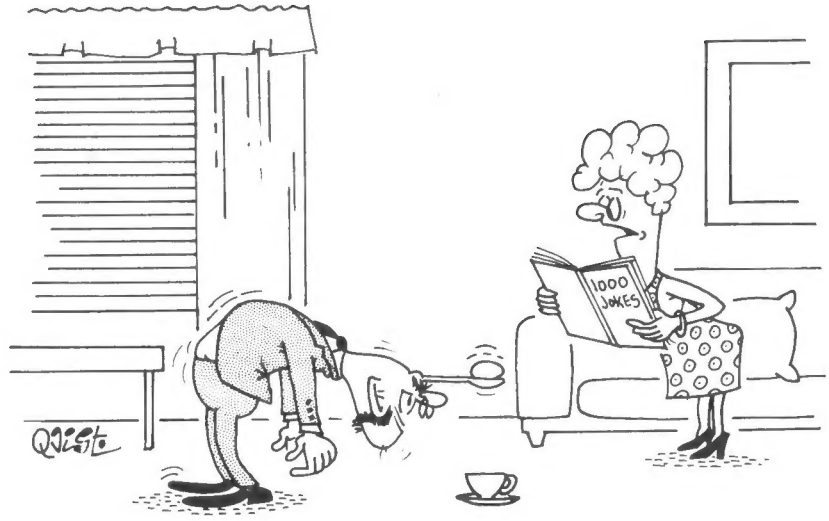

JAMEN, DU MÅ LÆRE DET, EDWIN; DET ER DEN SLAGS, DER GIVER SUCCES I SELSKABSLIVET!

- Jo, gammeldags kønsrollemønstre og så videre.

- Jo, jo, jo. Og det kan jeg da godt se der er noget om. Når vi tegner de her kvindelige bilister der ikke kan køre og alt det der. Men nu er det blevet en vittighed i sig selv. Jeg mener, vi har mere gjort det til et tema, akkurat som den øde ø, ikke sandt. Det er blevet til et tema og folk plejer at grine af det, for genkendelsens glæde er stor. Og vi mener jo ikke at alle kvinder kører som åndsvage, vel. Men nu har de bare fået ord for det. Herregud, vi laver da også grin med de gammeldags direktører der altid løber med sekretæren. Det sker jo ikke i virkeligheden - jo selvfølgelig sker det, men det er da sjældent. Det er blevet en figur, akkurat som Harlekin er en figur - du møder jo heller ikke Harlekin inde på Strøget, vel? Det er en teaterfigur, det er et teater vi kører, med figurer vi sætter ind. De har deres roller og dem spiller de. Altså de her kvindesagskvinder, jeg synes de overspiller deres rolle. Fordi de mangler lige akkurat humoren. De kan ikke se det en smule oppefra, eller en smule udefra. De gnaver sig fast i det og bliver firkantede. De savner sgu humoren. De skal kunne grine lidt af sig selv, men det er der ikke råd til.

- De er måske lige ved at havne ovre i den anden grøft og blive kvindechauvenister.

- Ja, ja. Ja det er lige ved. Jeg synes i det hele taget at folk der tager sig selv afsindigt højtideligt er fuldstændig latterlige. Det er noget af det sjoveste vi har, de der tager sig selv meget højtideligt.

- Er der ikke mange danskere der er meget nærtagende. Man ser for eksempel aldrig vittigheder med handicappede -

SIG MIG, HVAD ER DET EGENTLIG, I GÅR OG LEGER FOR TIDEN..?
VI LEGER AT JEG ER EN MEGET BERØMT PERSON, SOM AF REN IDEALISME TAGER FRA DE RIGE OG GI'R TIL DE FATTIGE. DU KENDER HAM GODT...!
IH JA.....
...DET KA' IKKE VÆRE ANDRE END KNUD JESPERSEN!
QUIST

mulighed for at rette. Men det er jo svært at få et ben til at gro ud fordi man laver skæg med det. Det er sagen, ikke? Men jeg synes også der er rigeligt at tage fat på på den anden led der.

- Tror du så nogensinde der er mennesker der stopper op og tænker: »Er jeg for egoistisk?« eller -

- Nej, nej. Det er meget sjældent. Næh, de siger altid: »Det ligner ham inde ved siden af.« Men af og til - jo, jeg har været ude for at der er en eller anden der har ringet til mig og sagt: »Jeg så en (tegning) her forleden dag, og jeg kunne ikke lade være med at grine for jeg kendte lidt fra mig selv.« Og hvis det er tilfældet, så synes jeg man har ramt lidt af det man egentlig gerne vil.

- Får du mange breve?

- Ja, det gør jeg faktisk. Og det er meget skægt, jeg kan vældig godt lide at få reaktioner, også opringninger. Der er også nogle der er meget vrede somme tider.

- Men mest positivt?

- Jo, det er da heldigvis mest positivt, men det negative tager jeg da med - det er jo spillets regler. Men der er af og til nogle der er blevet meget fornærmede over at de synes man langer ud til - for eksempel kvindesagen, det er altid de kvindelige bilister det går ud over. Det er rigtigt nok, det vil jeg da erkende. Men jeg vil indrømme, at jeg også har taget mig i det og tænkt: »Der er lidt om snakken, og det er måske ikke særlig pænt at man bliver ved at pukke på det.« Nu skal jeg lave et vist antal autombiltegninger om måneden, det har jeg på kontrakt. Og jeg har da grebet mig i at dem jeg kan dreje til at handle om herrer, det gør jeg nu. Men jeg har også bemærket, der er nogle af dem der ikke bliver

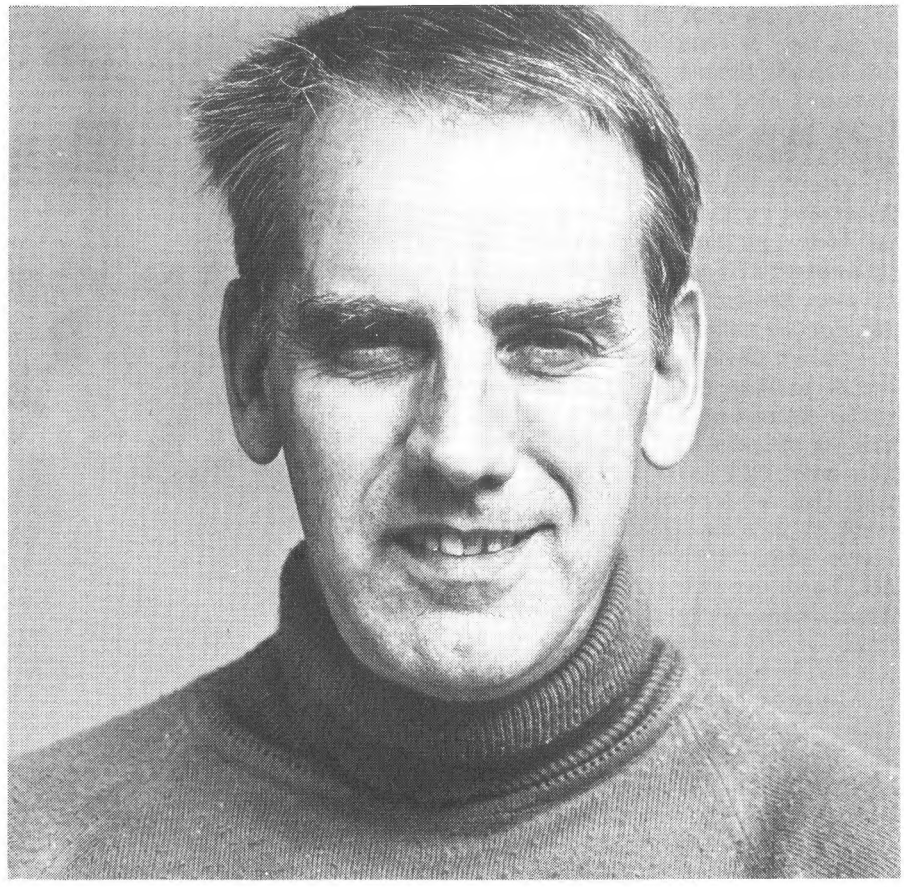

helt så morsomme hvis man sætter en herre ind i stedet for, og det er fordi vi har billedet i os, at det skal være

- Ikke herhjemme, nej. Men - det er vist noget meget centralt du rører ved der. For handicaps, af den ene eller den anden art, det er jo noget uforskyldt. Og det er vi ikke så glade for at lave sjov med. Altså, det vi primært laver sjov med, det er det vi synes er selvforskyldt, altså selvforherligelse eller nærighed eller påståelighed eller hvad du vil tage af de her små ting vi går og tillægger os, og som vi lærer os selv. Se, sådan nogle ting er selvforskyldte - vi kan jo bare lade være, ikke? Og sådan nogle ting synes jeg fortjener at man laver lidt grin med dem for at bringe tingene ned på jorden. Men en som har fået hugget det ene ben af, jeg synes ikke han er særlig skæg. Jeg vil være meget varsom med at lave sjov med den slags ting, fordi det kan såre. Og det er jo ikke meningen at man vil såre. Hvis vi har en mission - det er sgu så højtideligt, men okay, der bliver talt om det - så må missionen være at påpege de små åndsvagheder vi går og laver selv om vi har en

ROBIN HOOD DRAGER UD FOR AT RØVE KOSTBARHEDER FRA FEDE ADELSMÆND OG FORDRUKNE MUNKE . . .!
PAX
557
DET LIGGER LIDT TUNGT MED AT STØVE ADELSMÆND OG MUNKE OP FOR TIDEN . . .
PAX
MEN PASTORINDE FÜCHSEL HA'DE LIGE SAT EN ROSINKAGE TIL AFKØLING I KØKKENVINDUET DA JEG KOM FORBI . . . !
PAX
Ø.V.St.

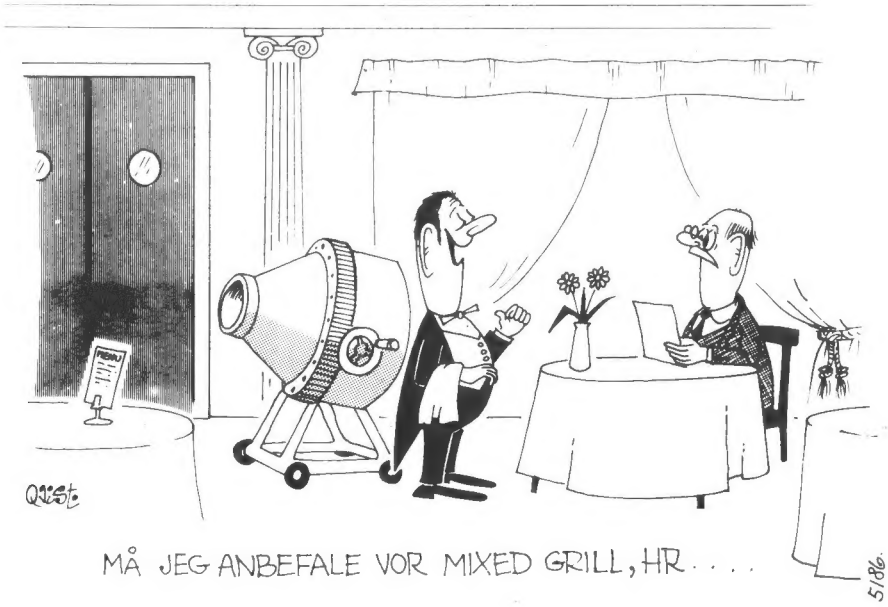

damerne der kører åndsvagt. Og inderst inde ved vi jo godt: det passer ikke. Det er jo egentlig en meget sjov sag den der, for vi er jo alle sammen klar over at der er mange, mange kvinder der kører udmærket.

- *Og mange mænd der kører dårligt.*

- Ja, og det er jo som regel mændene der bliver hysteriske og ruller vinduerne ned og råber efter folk. Men jeg tror altså vi holder af disse figurer, og man skal ikke lægge noget personligt i det. Men jeg har hørt om mange vrede damer som synes jeg er grov ved kvindelige bilister.

- *Det er nok rigtigt at det ikke er lige så skægt hvis det er en mand der kører ind i garagedøren.*,

- Ikke altid, nej. Af en eller anden mærkelig grund bliver det ikke helt så morsomt. Og jeg vil indrømme, at opdager jeg - det er noget jeg kan føle inden i mig selv - at den ikke bliver helt så sjov, så er det damen der kommer til at sidde bag rattet, for opgaven må være at gøre det sjovt, og ikke at skåne for meget. Og Herregud, det er jo ikke andet end pjat.

- *Har du nogle specielle måder at få ideer på?*

- Jeg sætter mig ned.

- *Er det bare at sætte sig ned?*

- Det er bare at sætte sig ned, og så tænke, eller lade det komme, eller hvordan man skal forklare. Der er mange der spørger om man ikke skal sidde og vente på inspirationen, og jeg plejer at sige, at det der med at sidde og vente på inspirationen, det er noget amatører kan tillade sig, det kan professionelle sgu ikke. De skal have inspirationen når de har brug for den, og ikke når den kommer af sig selv. Og hvis jeg får en ordre fra et firma der skal bruge tolv tegninger angående radio og TV eller hvad det nu kan være, så er det bare med at sætte sig ned, og så må man tænke i radioer, hvad foregår der med radioer, mikrofoner, højttalere, båndoptagere, pladespillere, og så kommer det - helt af sig selv.

- *Du tegner til Union's medlemsblad. Hvor længe har du gjort det?*

- To-tre år - det skal nok passe. Jeg har en hel del med Lademann at gøre.

- *Hvordan foregår det?*

- Jeg får brevene tilsendt og så skal jeg altså plukke det ud jeg nu synes kan illustreres - det er næsten det alt sammen. Det foregår altså pr. korrespondance, selv om jeg ret ofte er inde på forlaget. Men jeg får altså som regel en portion breve tilsendt, og så får de dem retur et par dage efter med illustrationer. Det er også en af de her opgaver hvor man skal prøve at forny sig lidt, for det er jo meget ofte de samme ting folk skriver; enten rakker de ned på en bestemt bog, eller også roser de den til skyerne. Og nogle skal have flere krigsbøger og nogle vil ikke have flere krigsbøger. Og det skal man altså prøve at variere, give en ny iklædning. , og det kan blive meget vanskeligt efterhånden. Det er jo hele tiden den samme idé-sfære du bevæger dig i. Det er jo altid noget med bøger, og det kan være svært at variere sådan noget i det uendelige.

- *Der er mange der er meget begejstrede for dine tegninger.*

- Der har også været et par der har syntes at jeg har gået for tæt på, har generet folk. Og det vil jeg da indrømme, et par gange hvor jeg syntes der var en eller anden der havde skrevet helt åndsvagt kunne jeg ikke lade være med at lave en lidt bidende tegning, som om manden eller konen var en lille smule til en side. Det er jo en fristelse man kan falde for.

- *Det er vel også noget af det der er lidt farligt - at gøre nar af folk hvis de ikke er særligt veludrustede.*

- Ja, men altså, der er jo flere

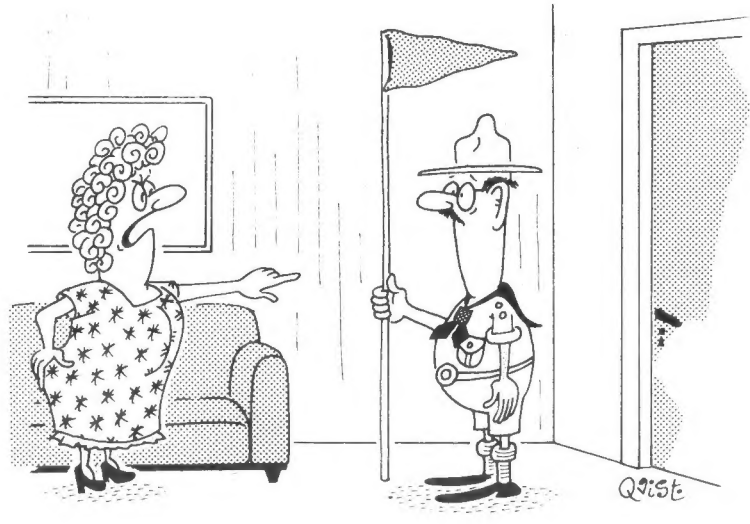

ROBIN HOOD KU' KLØVE EN GREN MED EN PIL PÅ 25 METERS AFSTAND...
JEG SKA' VISE DIG HVORDAN..
NU FORSTÅR JEG BEDRE, HVORFOR HR. HOOD BLEV ERKLÆRET FREDLØS...!

måder; hvis det er fordi de ikke har nogen særlig høj intelligenskvotient, det vil jeg ikke gør grin med. Men hvis det er nogen der stiller sig op og udtaler sig fordømmende om et eller andet som om de altså har evig ret i alt hvad de siger, og påpeger at den anden er fuldstændig åndsvag og så videre, sådan en har næsten bedt om det, ikke?

- *Jo. Man læser: »Jeg er sikker på at det meste af Danmarks befolkning mener lige som jeg, at . . .«*

- Ja, ja - »Og det er helt utroligt at hr. NN fra Hillerød i sin tåbelighed tør ulejlige læserne med sine idiotiske udtalelser.« Og så videre. Sådan en synes jeg jo beder om det. Og så kan der jo komme protester af og til, nogen der synes jeg er for hård ved sådan en. Det tager jeg ret let.

- *Skrækkelige Olfert, hvor længe har du lavet den?*

- Han har levet i mange år; han begyndte ugentlig i *Hjemmet* i sin tid, men det er mange år siden, og så lå han stille i nogle år. Og så pludselig købte Ekstra Bladet ham altså, for tre-fire år siden. Og det er jo altså sjovt at lave sådan en serie, men det er også meget belastende - den skal bare være der hver dag. Og få tid til at lave den - det er jo tit sådan at man sidder og vifter den tør ud af vinduet når man kører ind med den.

- *En bog jeg fandt,* Tre noveller, *fra 1955* -

- Hvor i alverden har du støvet sådan noget op henne?

- *I* Dansk Bogfortegnelse. *Men jeg ville lige være sikker på at det var dig.*

- Joh, det er det sikkert. Jamen, jeg skrev i sin tid en hel stabel noveller, jeg har skrevet mange. Jeg tror i øvrigt, jeg er en af de forfattere herhjemme som har fået solgt hver en pind jeg har skrevet. Det er der ikke mange der kan sige. Det var også noget forfærdeligt møg. Men altså, jeg skrev humoresker. Men jeg gjorde det kun fordi jeg havde hittet ud af, at på det tidspunkt var der én ting der var meget godt betalt. Kan du huske da Politiken havde *Magasinet?* Det var et ugetillæg. og *Dagens Nyheder* havde noget der hed *Dagens Nyheder Søndagstillæg,* og så videre, og dér var altså noveller, illustrerede. Og da havde jeg hittet ud af at de illustrationer gav meget godt. Og så spurgte jeg, det var på Dagens Nyheder, om de havde nogle jeg kunne illustrere. De syntes ikke rigtigt de havde nogen. »Hvis jeg nu skrev nogle selv, hvad så?« Så kikkede de fuldstændigt bestyrtede på mig og sagde: »Det kan du godt prøve.« Og så skrev jeg et par stykker, og illustrerede dem selv, og de købte dem sgu. Jeg fik skrevet en hel del af der; jeg tror jeg skrev op imod en hundrede stykker. Men jeg håber ikke du har læst de noveller. Jeg skriver ikke meget mere, man kan ikke overkomme det hele. Selvfølgelig har jeg, som vel tre fjerdedele af alle danskere, drømt om at skrive en roman. Den har jeg gået og puslet om de sidste 30 år, jeg er ikke kommet ret langt endnu, får det heller aldrig gjort. Jeg kunne virkelig godt tænke mig det, men jeg får aldrig tid til at skrive den, aldrig. Jeg ville mægtigt gerne skrive en roman og jeg ville selvfølgelig skrive en humoristisk roman, men ikke *kun* humoristisk. Jeg er glimrende klar over at det er noget af det sværeste man overhovedet kan give sig i kast med, at skrive noget morsomt som alligevel har lidt dybere indhold. Det kan godt være jeg skal blive ved de små tegninger. ■

Kulturministeren åbner tegneserieudstilling

For kunstnerne –imod kommercielle hensyn

Interview med T.B. Marker

Af Torben S. Jensen

- Forskellen mellem dette års arrangement i forhold til forrige års arr. - hvad er det?

- Det sepcielle er at udstillingen af dansk tegneseriekunst dennegang er blevet opprioriteret til fordel for de mere kommercielle hentydninger.

- Da det på et tidspunkt blev planlagt havde man på fornemmelsen at der ville komme en festival lige omkring det samme tidspunkt, 14 dage før måske en måned efter, så p.gr. af dette planlagde vi kun en udstilling.

- Omkring udstillingen - hvad kommer den til at indeholde?

- Jeg kan sige lidt om det. Hvormange kunstnere der præcist er med ved jeg ikke - sådan noget som 37-38 såvidt jeg kan huske - jeg kan heller ikke nævne nogle enkelte, da jeg ikke har min liste med mig.

- Nej, men hvilke kriterier har man opstillet for at kunstnere kan deltage og hvor stor bredde har man så fået ud af det?

- Der er faktisk to kriterier som skal udfyldes. Det vigtigste er, at det udstillede materiale er tegneserier og det andet at tingene skal være danske eller nordiske.

- Men det jetg tænker på er, at man vel har sendt en invitation ud til en bred kreds af tegnere - men har man opnået at få en slags bredde? - Vi har jo trods alt både professionelle tegnere og amatørere herhjemme . . .

- Altså, det er et lidt vanskeligt spørgsmål at besvare. Vi har under alle omstændigheder ikke forbudt eller forhindret nogen i at deltage, men på den anden side kan man måske nok sige at der er nogle grupper vi ikke har gjort så meget for at få med som ved andre. Jeg er bange for at jeg kun selv kender en blandt udstillingskredsen som lever af sine tegninger . . .

- Hvad er det for grupper som man måske ikke har gjort for meget for?

- Det er lidt svært at beskrive den, men det er altså en gruppe tegneseriekunstnere, som lever af at lave serier eller lign. Men en af grundende til at der ikke er blevet gjort så meget for dem er simpelthen at vi ikke har haft deres adresser fordi vi ikke har gjort nok for at få fat på dem . . . jeg ved godt at det er en dårlig undskyldning men det er også en ret fåtallig gruppe, der her er tale om. Men, nu snakker du om bredde, ikke? Og der mener jeg, at vi har fået 90 procent af de mennesker med, som laver noget eller er i gang.

- Man føler altså, at man har en bredde i udstillingen? - At det er det væsentligste - -

- Det er det væsentligste fordi det ikke kan komme frem på andre måder - mange af dem vi ikke har fået med, er netop folk som allerede har og får deres ting publiceret igennem aviser og blade.

- Du nævnte før at man også opererede med begrebet Nordiske tegneserier . . . har man modtaget tilsagn fra evt. svenske og norske kunstnere?

- Naturligvis kommer Torstein Gundersen (Nordmand udstationeret i Danmark, Red, bem.) måske et par stykker mere - men intet i stor stil.

- OK, lad os snakke lidt om emneaftenerne - hvormange er der ialt?

- Der er 6 emneaftener ialt. Vi begyndte med 14, men de er altså blevet kraftigt indskrænket i antal. Nu gennemfører vi de 6.

- Skal jeg Du sidder der med . . .

- Skal jeg remse dem op?

- Ja tak . . .

- Der er 1) Klassekamp og tegneserier, 2) Kunststøtte til serier, 3) Danske tegneseriekunstnere, 4) Danske urtegneserier, det er noget med danske seriekunstnere som er mere eller mindre mindre glemte, 5) Donaldistaften og 6) En aften med tegnefilm.

- Det vigtigste emne for. Tegneserieforbundet?

- Det må helt klart være spørgsmålet omkring kunststøtten.

- Har man truffet specielle foranstaltninger omkring opbygningen af dette emne?

- Vi har forsøgt at få et menneske fra STATENS KUNSTFOND med som vi så kunne udspørge. Jeg har skrevet et par breve til dem, men intet svar fået endnu - det har nok et eller andet at gøre med at de er ret sløve derinde!

- Kunne jo være - - omkring de andre emneaftener - en kort karakteristik af dem, kjan kan du give det?

- Lad os starte fra en ende af. Emnet Klassekamp og tegneserier, der skal vi nok beskæftige os med en socialistisk kritik af serier, både socialistisk og ikke socialistisk iøvrigt. Vi skal beskæftige os med nogle af de mennesker som har lavet socialistiske tegneserier herhjemme. Og vi skal også beskæftige os en smule med kønsrolleproblemer. Det er muligt at der bliver trukket andre ting ind i det også.

Et af vore vigtigste kildeskrifter bliver nok GMT's bog om tegneserier som hedder »Tegneserier - en ekspansions historie«, og som går meget dybt ind i netop det aspekt af tegneserier.

Så er der det punkt som hedder kunststøtte til tegneserier og det har jeg sagt et eller andet om . . . Søren Vinterberg (som skriver om tegneserier på dagbladet Information, Red. bem.), som er med på den emneaften, har foreslået at vi skal prøve at få oprettet en eller anden jævnligt tilbagekommende slags sommerlejr, hvor en flok mennesker har mulighed for at benytte trykkerifaciliteter og lign., sådan at man på øvelsesbasis kan få lavet nogle tegneserier, på mere uformel basis. Og så vil vi som sagt prøve at sparke til Statens Kunstfond.

Så er der emnet Tegneseriekunstnere og det er noget med den mere personlige vurdering fra en række - eller gruppe kunstnere. Je Jeg ved endnu ikke hvilke det bliver. Vi har fornylig sendt en meddelelse ud til alle kunstnere, som vi har kontakt med og bedt dem om at tænke over det. - Og noget tyder på at et eller andet sker. Så er der de her Danske Urserier . . . og der ved jeg at Asger Pedersen (fra emnegruppen) har fået kontakt med et menneske som lavede noget i fordums tid, og jeg ved at Peter Kielland Brandt (formand for Serieforbundet) har lavet nogle kontakter, og vistnok noget om at Rune Kidde har gjort det samme. Så jeg vil tro, at vi får mulighed for at behandle en 5-6 »antikke« seriekunstnere.

Donaldistmødet - - det må man vel nok sige er sådan i den lidt lettere genre. Vi forventer os på forhånd ikke så meget af det, men tror dog også at der kan ske et eller andet spændende. Vi har fået visse bekræftelser fra folk der godt vil komme. F.eks. er der forfatteren Henning Kløvedal Prins som vil tale om Anders And og klassekampen, ellèr noget i den stil. Og desuden har de Norske Donaldisters generalsekretær lovet at komme.

- Det er Pål Jensen, ikke?

- Jo, naturligvis - - jeg ved ikke hvor meget han vil sige, men bare det at han er der er da godt.

Ang. det sjette emne Tegnefilm, så kan jeg bl.a. sige at Jacob Stegelmann har lovet at give et historisk rids, og Walter Lehmann har lovet at fortælle noget om det tekniske.

Det er hvad jeg stort set kan sige om de 6 emneaftner - - jeg skal måske lige tilføje, at vi har haft en kontakt til Gunnar Wille, og han kommer

med et par af sine lysbilledshows.

- Hvordan falder det ind i arrangementet?

- Et show hver weekend.

- En ting til forventes vel også at blive en begivenhed, jeg tænker her på Serieforbundets generalforsamling . . .

- Tjah, det ved jeg ikke . . . det må vi jo få at se, vi ved jo ikke rigtigt på forhånd hvad der kan ske, bortset fra vor viden om at det hidtil ikke er gået så »allerhelvedes« godt. Vore hidtidige generalforsamlinger er sådan mere eller mindre løbet ud i sandet.

Men nu vil man ligesom mobilisere og samle alle gode kræfter?

- Ja, det kan man godt sige. Vi vil naturligvis forsøge, som vi altid har gjort, men det hele afhænger af hvor mange medlemmer der kommer, og hvor mange der siger noget.

- Hvordan skaber man reklame

omkring dette arrangement - har man truffet specielle foranstaltninger?

- Vi kører med et annoncebudget på omkring 1500 kr., og vi vil annoncere i et par københavnske dagblade. Derudover . . . Sørex Vinterberg har givet tilsagn om at skrive noget i Information om arrangementet på forhånd, og vi regner faktisk med at aviserne vil være ret villige til at skrive om det - det har vi fået forskellige antydninger om.

- På et tidspunkt talte man også om radioreportager, som man selv skulle stå for via et båndværksted . . .

- Det er skrinlagt. Når alt kom til alt var vi ikke mennesker nok - - og kunne ikke mobilisere de fornødne kræfter.

- Men man satser vel så også en del på inderkredsen af serieverdenen?

- Faktisk satser vi ret meget på aviserne, og håber at de vil gøre noget, hvilket jeg også mener er berigtiget. Nu ikke for at nedgøre vores fagpresse, jeg holder meget af den, men jeg tror nu ikke så forfærdeligt meget på den i denne forbindelse. Jeg mener, det er urealistisk at tro på et stort besøg p.gr. af omtale i fagpressen. Men den kan måske hjælpe på en anden måde. Måske læser folk fra dagspressen noget af fagpressen og det kan betyde en indirekte hjælp.

- Man har altså kørt helt uden om Serieforlagene og det vante seriemiljø?

- Der er noget rigtigt i det, men det tror jeg egentligt ikke, at man skal lægge så forfærdeligt meget vægt på. Du sagde »gået uden om serieforlagene« - - det har vi måske også til en vis grad. Nu er det nok mest p.gr. af vort arrangements karakter end det er i egentlig modvilje mod forlagene.

- Man kunne da vel godt tænke sig f.eks. økonomisk støtte fra større forlag som vi f.eks. så det ved sidste års festival?

- . . . hmm . . . det har også et eller andet at gøre med . . . ok, sidste år var det mere eller mindre Carsten Søndergaard som stod bag arrangementet, og han har visse muligheder, som vi simpelthen ikke har, vel? Derimod har vi andre muligheder, som vi har trukket på, og som har betydet mange muligheder for os, muligheder som Carsten og Co. aldrig har fået.

- Du mener altså, at mens Carsten baserede sin festival på støtte fra specielt Interpresse, så har Serieforbundet ved sit samarbejde med Huset vundet meget mere?

- Det er lidt svært at afgøre lige nu, men skal jeg være fræk så mener jeg, at vi har fået væsentligt mere ud af det.

- Men arrangementet havde vel slet ikke været muligt uden Husets medvirken?

- Nej . . . fordi det hele er baseret på, at vi har nogle gratis lokaler, hvilket også gjorde sig gældende sidste år. Men i år har vi desuden fået andre fordele ved et samarbejde.

- Rent økonomisk ville det vel heller ikke være rentabelt uden Huset i ryggen?

- Under ingen omstændigheder rentabelt.

- Du nævnte f.eks. føre et annoncebudget på 1500 kr., og for folk der kender lidt til Serieforbundet er det jo næsten et helt utopisk tal . . .

- Ja, der er tale om, at vi har fået et budget på 3000 kr., hvor 1500 kr. er til annonceudgifter og de resterende 1500 kr. til dækning af rejseudgifter.

- Man har altså også haft mulighed for at specialinvitere folk til arrangementet?

- Ja, vi arbejder stadig på det.« En overgang tænkte vi på at invitere enten Jan Löff (Felix) eller Rolf Gosh (Mystiscka 2:an). Jeg har har skrevet til Rolf, men endnu ikke fået svar og Jan Löff har vi desværre ikke fået gjort nok ved. Så jeg er lit lidt bange for at når vi endelig får evt. invitationer ud, så bliver det over hals og hoved, og ikke så godt forberedt. - Så måske sker der intet.

- Serieforbundet må vel også have en hensigt med det hele, hvorfor nu dette arrangement?

- Altså, der ligger selvfølgelig en stillingstagen fra vor side, og til fordel for kunstneren og imod de kommercielle hensyn. For nu at sige det groft. Og nu er det ca. 1 år siden sidste arrangement, og vi vil godt stå bag et sådan om året.

- Men betyder dette også at forbundet mobilisere sig til kamp?

- Det tror jeg nok er rigtigt, altså . . . vi er allerede så langt, så vi ved at der kommer et arrangement igen næste år, og vi ved at en gæst fra USA, en spændende venstreorienteret undergrundskunstner, vil komme. Og mange af de ting vi så ikke kunne nå i år, vil blive taget op næste år. Der ligger simpelthen så meget stof, som vi kan tage af. Så er der selvfølgelig vores arbejde for at give kunstnerne nogle muligheder, og der mener jeg nok at udstillinger er væsentlige, fordi det i sig selv giver og er en mulighed.

- Det er altså også et meget vigtigt arrangement i år?

- Det har mange forskellige formål, f.eks. at vise at også tegneserier er noget værd, også de danske serier. Og så skal vi vel prøve på at råbe kulturmyndighederne op.

- Ja, men man snakkede også om at Kulturministeren Niels Mathiesen skulle komme og åbne udstillingen?

- Ja, jeg skrev til ham og kort tid efter ringede man fra kulturministeriet og accepterede indbydelsen. Han kommer, medmindre han selvfølgelig sender afbud i sidste øjeblik.

- Man har altså truffet alle foranstaltninger?

- Det har jeg lidt svært at ved at svare på, men selvfølgelig begyndte vi med at lægge et stort brød op, og det endte med at vi ikke havde gær nok til hele dejen.

- Men hvad så efter arrangementet - - følger man det op på en eller anden måde?

- Jo . . . iøvrigt bør jeg lige tilføje om selve arrangementet, at vi i de 2 sidste dage af udstillingen har tænkt os at lave et marked (med salgsstande) som vi kender det fra forrige års festivaler. Omkring opfølgningen: Vi arbejder på en vandreudstilling som skulle rundt på biblioteker, læreanstalter osv., og så er der tale om at forlaget Spar Knægt måske vil udgive en bog om tegneserier, og en med tegneserier, begge i forbundets regi. Jeg skal måske lige nævne at jeg personligt er involveret i et projekt om livet i halvtredserne, og der tager mig af begrebet tegneserier. Det bliver en dagligstueopstilling hvor man bl.a. lader serier komme ind i stuen, fordi serier var den del af dagligdagen i halvtredserne, ligesom de også er i halvfjerserne.

- Men der sker altså også en masse i forbundet efter november?

- Det er helt sikkert! Det er meget konsekvent fra vores side. Vi har altid 10 nye projekter liggende klar.

Det skal lige tilføjes at Serieforbundet efter dette int. modtog bekræftelse på en repræsentant fra Kunstfondens medvirken til emneaftenen omkring Statsstøtte osv. ■

FOTO GALLERI

ANDEGÅRDEN I BURBANK

Sådan ser det altså ud fra luften, det område vi nu bevæger os ind på via de følgende billeder, som KS har fået hjem fra USA, og som sikkert nok skal interessere og underholde en eller anden tegnefilminteresserede blandt KS interesseret blandt KS læserskare.

Stedet er Californien, USA, nærmere betegnet Burbank hvor den store Walt Disney production holder til. Det er fra dette sted Disney har bragt os sine allerstørste succeser og pionerværker, men så sandelig også en masse af alt det hø vi spiser spises af med idag. Kort sagt: Det er herfra man underholder millioner af mennesker over hele verden.

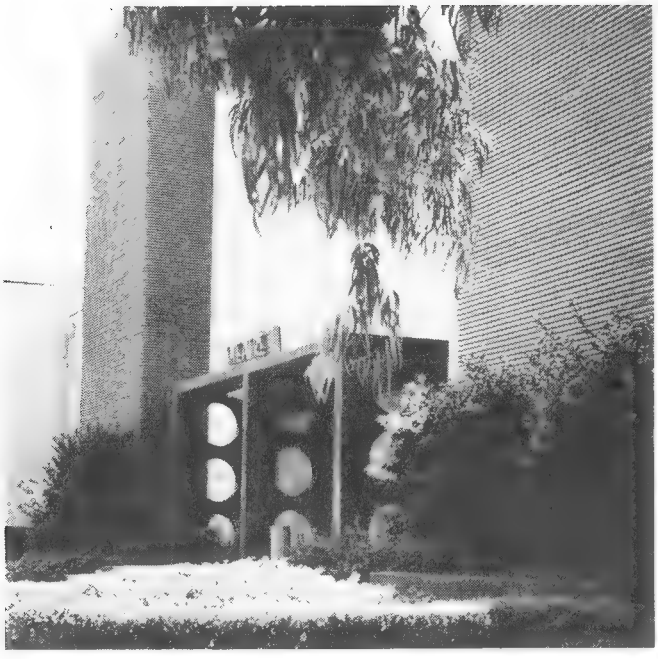

Walt Disney Produktions teater ligger i meget skønne omgivelser midt i Burbank og bruges til presse- og premiereforestillinger af de forskellige tv som biograffilm, som fremstilles på stedet.

Hvis man skulle få lyst til at aflægge en visit på Burbank, kan jo hænde man kom på de kanter, er der en meget let metode for at finde til de rigtige bygninger. Gå efter det ophængte vejskilt Mickey Avenue og Doey Drive. Så står man midt i herligheden. Til venstre findes stedet hvor alt vedrørende animation foregår og stedet for skuespillere, musikere m.m. - så foregår det til højre.

Her ses indgangen til stedet hvor alt filmmaterialet klippes og redigeres sammen, både spillefilm som tv-film.

Længere nede ad denne gade ligger stedet hvor man opbevarer de meget værdifulde negativer og førstekopier af de mange produktioner.

Det meget berømte sted hvor selve animationen foregår, ligesom folkene bag historien og baggrunden hører til i denne bygning.

Lad os nu bevæge os ind i de bygninger vi har kastet et kig på i det foregående, og lad os følge et helt konkret stykke arbejde på stedet. Tilblivelsen af filmen »Robin Hood«, som fik premiere herhjemme i Danmark for snart små 2 år siden.

Det hele starter langt tid før den endelige produktion går igang. Allerede et helt år før man for alvor sætter alle sejl i produktionen, er veteranen i denne branche, Ken Andersson, igang med at fremstille nogle grundpiller i historien som senere skal udvikle sig til en spillefilm. Han starter også på et større skitsearbejde hvor mange af filmens figurer udvikles.

Filmen Robin Hood fortæller legenden om den store bandit Robin Hood, som levede sit liv i de store Sherwood skove hvor han ernærede sig som bandit der stjal fra de rige og gav til de fattige. Hvs man da kan kalde det en levevej.

Og så er det hele for alvor igang. Historie og dialog har set dagens lys og nu er man igang med næste etape. Dialogen skal optages - man er igang med lydsiden. Her er det de forskellige skuespillere som lægger tale til filmens tegnede figurer. På billedet ses skuespilleren Peter Ustinov igang med optagelserne i lydstudiet. Han indtaler rollen som Prins John, en skruppelløs gerrig løve, som har tiltvunget sig sin bror, Richard løvehjertes, trone. Da Robin Hood kom op i Danmark blev denne rolle indtalt af John Price.

Her er story-holdet så igang. Omkranset af skitser til filmen ser vi her en af filmens forfattere, Larry Clemmons, igang med at forklare en scene til (fra venstre til højre), den kunstneriske leder Ken Andersson, Frank Thomas som leder animationen, sammen med Olli Johnston og Milt Kahl, producer-instruktør Wollie Reithman og animatoren Dave Michener.

Et skægt lille billede følger her. Her er man så igang med den aktuelle animation. Ollie Johnston er igang med animationen af Prins John, og bruger et spejl for at fange de rigtige udtryk til sine tegninger.

Så bliver det hele straks mere teknisk. Animatorenes tegninger skal nu bearbejdes, dvs. de bliver sat på cellouidplader istedet for. Dette bliver gjort for at beskytte de originale tegninger. Før i tiden foregik denne procedure på den måde at en række damer sad og tegnede de mange tegninger over på cellouid, men det er dog en metode man har skippet nu. Idag bruges en kopimaskine, som fremstiller en kopi af en tegning direkte på en cellouidplade. Dette er nemmere, mere besparende, og fremhæver også originaliteten af tegningerne. Det er denne procedure vi ser foretaget her.

Næste skridt hedder farver. Nu er Disney studierne et sted hvor man godt kan tillade sig at operere med begrebet: pioner. Og på et af de felter hvor studierne virkelig har udført et pionerarbejde er vedrørende farvelægning. Man har udviklet noget specielt til farvelægning af cellouidplader, noget som bringer filmfarvelægning på højde med anden farvelægning (hvilket lyder helt tosset når vi ved hvordan man farvelægger lokale Disneyprodukter!!!).
Her mixed ialt over fire hundrede farver til denne film.

Og her er så den endelige farvelægning af figurer - et andet af baggrunden. Her er Al Dempster igang med at færdiggøre bare en af henved 500 forskellige baggrunde til filmen.

Her afslutter Al Dempster en ud af 500 baggrundsmalerier til Robin Hood. Han må hele tiden tænke på, hvilke farver figurerne har, så de ikke drukner i baggrundsfarverne.

Optagelserne af de mange menneskers fælles anstrengelser går herefter igang. Dick Grills, som leder det såkaldte kamerahold, er herigang med at checke hele udstyret før optagelserne til en scene, som iøvrigt skydes i 3-D, kan gå igang.

Mac-Donald) for at en masse forskellige og mangeartede lyde og effekter bliver udtænkt, for at gøre lyden helt komplet til denne film.

Efter dette komponeres og tilsættes filmens musik så.

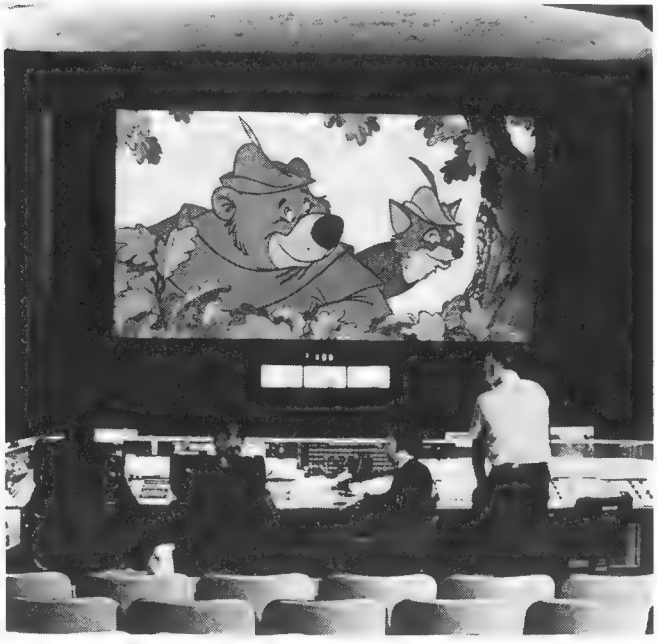

Når så filmen er færdigklippet, kommer så det store øjeblik hvor hele herligheden skal sættes sammen. Her er lydteknikerne igang foran de store maskiner, apparater og pulte, som bruges til at mixe al den meget lyd, musik, og dialog sammen med filmen s billeder.

Og så kigges det hele lige efter en enkelt gang til. Sidder det hele nu rigtigt sammen osv. Her er det filmklipperen Jim Melton der er igang med at undersøge om det hele nu er flækket ordentlig sammen.

Derefter sendes denne original til bureauet, Buena Vista, som sørger for kopiering og distribution.

Til glæde for alle os fans af tegnefilm.

slut.

Oversat & bearbejdet af T. S. Jensen

I forbi-farten

ALICE'S BIBLIOTEK MASSAKREN

Musik: Arlo Guthrie
Tekst og instrumentering: Freddy Milton

. . . Denne sang hedder »Alice's Bibliotek« . . . den handler om Alice . . og om biblioteket. Men »Alice's Bibliotek« er ikke navnet på biblioteket, det er navnet på sangen . . . og det er derfor jeg kalder den »Alice's Bibliotek« . . .

- Du kan få lige hvad du vil, på Alice's Bibliotek,
- du kan få lige hvad du vil . . . på Alice'!s Bibliotek,
- gå ret ind, det er lige for, kun en halv mils vej fra DSB-stationen,

- du kan få lige hvad du vil, på Alice's Bibliotek . . .

Det skete forleden omkring grundlovsdag, nogle venner af mig kom forbi og kiggede ind, tænkte at vi kunne fejre Grundloven sammen. Efter at vi havde fejret den en times tid, syntes vi ikke der var mere at fejre, og så begyndte vi at snakke om andre ting. Så sagde én af vennerne, sådan lidt henkastet, I ved: »Øh, kender du Alice?« »Alice hvem?« sagde jeg. »Alice P. Jensen«, sagde han. »Næh, ikke det jeg ved af«, sagde jeg så. Alice P. Jensen og Det store Samfund«, fortsatte han. »Hvor kommer samfundet ind?« spurgte jeg. »Det er titlen«, forstår du. »Nå, det er en sang?« »Nej, det er en serie, en dansk tegneserie . . .« Se, nu blev jeg sådan lidt ilde til mode, forstår I, for det var Göran, der sagde det, og Göran er svensker. »Vil det sige, at du ikke engang har hørt om den«, vedblev han. Og jeg måtte skamfuld bøje hovedet og tilstå, at jeg ikke kendte Alice. »Det må vi gøre noget ved«, sagde han så. Det syntes jeg sogå, så vi besluttede at tage bussen og køre ind til byen for at se, hvad vi kunne gøre ved det. Så vi tog den lokale gule bus og kørte hele vejen ind til byen. Da vi havde gået rundt og snuset et par timer kom vi til det resultat, at vi ikke kunne finde Alice. Der var ikke mange der kendte hende, og de få der gjorde, havde ikke set hende omkring i meget lang tid. Vi var faktisk nær ved at opgive eftersøgningen, da vi fik en allerhelvedes fin idé. I det mindste syntes vi, det var en allerhelvedes fin idé. Måske var hun på biblioteket. Vi besluttede at opgsøge det lokale centralbibliotek. Hvilket vi gjorde. Da vi kom stæsende derud opdagede vi et skilt på døren hvor der stod:
»Lukket Grundlovsdag«. Vel, vi syntes det var lige skrapt nok, at der skulle være lukket Grundlovsdag, og vi var faktisk på nippet til at vende biblioteket ryggen og opgive hele det vanvittige foretagende, da en lille unge kom væltende ud af døren med en halv ton tegneseriealbum under armen. »Hør, ved du ikke, at der er lukket Grundlovsdag?« spurgte vi ham. Det kendte han ikke noget til, Så kom en anden unge med en halv ton tegneseriealbum under armen, og han gik IND på biblioteket. Vel, vi besluttede at følge ham, for at afsløre, hvad der lå bag denne mystiske opførsel. Vi fulgte ham lige ind til skranken og blev mere og mere overbevist om, at vi havde taget fejl af datoerne. Venner, der var en fantastisk aktivitet der ved skranken, ja, I gør jer ingen forestilling om alt det der foregik der, med unger der kom slæbende med dynger af seriealbum som de ville låne eller bytte. Og bag skranken stod en hel række overbebyrdede unge arbejdsløse, som havde fået en tjans med at udskrive bøger i folkeoplysningens tjeneste. Jeg nikkede til Göran, og han nikkede igen. Vi var åbenbart kommet til det rigtige sted, og med opladt sind stillede vi os tålmodigt bagerst i køen og ventede på, at ungerne fik endevendt deres dynger, fik dem stemplet og noteret og fotograferet og registreret og nummereret og systematiseret til ti kroner pr. bog ifølge den officielle statistik om biblioteksudgifter . . . Ja, venner, der var rigtig stemning der i køen, mens vi ventede på, at det skulle blive vores tur. Omsider nåede vi frem til skranken, og jeg begyndte: »Det var dog en afsindig masse serier de unger slæber af med . . .« For sådan at være sociabel, I ved. »Åh, det er skam ikke noget,« sagde den frustrerede unge frøken, »så skulle I bare se alt vores mas, dengang vi havde det system, at børnene også skulle låne en bog for hver serie, de lånte . . . Nå, hvor er jeres kort?« »Vores kort? Vel, frøken, det ligger sådan, at vi ikke kunne finde det vi leder efter, ude i byen, så vi tænkte, at I måske havde det her?« »Hvad er det?« sukkede hun. »Tja, det drejer sig om en dansk tegneserie, Alice . . .« »Ja, det ved jeg virkelig ikke, tegneserier har vi ikke noget kartotek over. Prøv selv og kig inde i kasserne . . .« Så vi gik ind for at kigge i kasserne. Vi kom ind i et stort lokale med en masse hylder med bøger på, ja, den ene hylde over den anden og den ene bog ved siden af den anden. Jeg siger jer, det var virkelig imponerende. Der var meget stille, og vi gik rundt en times tid uden at møde nogen, og endelig traf vi en unge, der kom slæbende med en stabel tegneseriealbum og en Janbog. »Hvor har du fundet dem?« spurgte vi nysgerrigt. »Derovre i hjørnet,« sagde han og pegede i noget vi tolkede som nordøstlig retning. »Tak skal du have,« sagde vi og begav os af sted med fornyet optimisme. Efter at have spurgt et par stykker til, nåede vi omsider frem til det nordøstlige hjørne. hvor 50 unger stod i en klynge og masede for at komme til. »Jeg tror det her er stedet,« sagde jeg, og Göran nikkede. Vi samlede mod og skubbede os gennem flokken for at komme frem til kasserne, men da vi skulle igang med udgravningerne, var der ikke andet end Asterixer og Radiser tilbage. »Hvad skal vi så gøre?« »Hvad med at spørge bibliotekaren?« »OK, lad os gøre det.« Som sagt så gjort. V i gik vild et par gange, men langt om længe nåede vi frem til bibliotekaren, der med træt mine vurderede os. »Goddag, det drejer sig om Alice,« sagde vi.(Alice . . . kan I huske Alice? Det her er en sang om Alice . . .) »Alice er ikke her.« »Alice P. Jensen, altså . . .« »Hvem er det?«
»Alice P. Jensen og Det store Samfund,« forsøgte Göran sig på dansk. »Ja, det er en dansk tegneserie,« sagde jeg, »og den står ikke i kasserne.« »Prøv inde på voksenbiblioteket,« fik vi som svar. Altså måtte vi gøre det hele om igen. Da vi passerede kasserne på vej ud, kom der en fyr med en trækvogn fuld af album, som han lossede ned i kasserne, og næppe var han færdig, før en flok unger strømmede til for at sikre sig de mest sjældne eksemplarer. Vi gik den nye stak igennem, men ingen spor af Alice . . .

- Du kan få lige hvad du vil, på Alice's Bibliotek, (undtagen Alice)
- du kan få lige hvad du vil . . . på Alice's Bibliotek,
- du kan få lige hvad du vil, på Alice's Bibliotek . . .

Da vi kom ind på voksenbiblioteket var det dobbelt så svært at finde tegneserierne, for kasserne var færre og mindre, og der var ingen massakre omkring kasserne, der kunne lede os på rette vej. Efter 45 minutters systematisk efterforskning kom vi omsider frem til sagens kerne, men atter forgæves. Vi besluttede da at gå til Chefbibliotekaren med vores forespørgsel. Vi spurgte om vej og blev eskorteret frem til døren, hvor vi bankede på, og der blev svaret »Kom ind«. Vi kom ind, og chefbibliotekaren rejste sig. Vi rejste os, men da vi stod op i forvejen, betød det ikke så meget. »Værsgo tag plads.« Vi tog plads, og chefbibliotekaren tog plads og sagde »Hvad kan jeg hjælpe med?« »Jo, det drej-

er sig om Alice, Alice P. Jensen, altså, Alice P. Jensen og Det store Samfund.« »Ja, det er en dansk tegneserie,« sagde Göran. »Har I set under Store Formater« »Vi har set,« sagde vi som sandt var. »Og den er der ikke . . .« »Forresten er den ikke særlig stor,« sagde Göran, »ikke mere end 18×24 cm, med glittet papir og forside med Alice på gul bund og 32 siders sort-hvid bogtryk udgivet af »Tiderne Skifter « 1974.« »Nåe, den,« sagde chefbibliotekaren, »men det er jo en skrækkelig serie . . .« »Nå, den er nu meget fin,« sagde Göran, som kendte serien. »Den er da gyselig,« vedblev chefbibliotekaren,« men vi har da vist én tilbage af dem . . . skulle den være udlånt? Det var dog besynderligt. . . er I sikker på, at I har set ordentlig efter?« »Vi kan ikke lyve for Dem,« sagde vi, »vi har været igennem det hele . . .« »Jamen hvad vil I også med den? Kan I ikke bruge nogen Radiser i stedet?« »Tak, Frue, men vi har lissom sat næsen op efter Alice . . .« »Ja, det var faktisk den vi kom efter,« tilføjede Göran. »Mærkeligt, den er bestemt ikke noget videre,« fortsatte chefbibliotekaren. »Nå-nå,« sagde Göran, »det er skam en lille moralsk historie.« Han ville ligesom forsvare Alice, siden det var ham, der var kommet på idéen . . .

»Moralsk! Den er fyldt med venstrevrid og perversioner og alt muligt slemt . . .« »Jamen den er ikke éntydig, og det er gjort med æstetisk bevidsthed,« fremholdt Göran stædigt. »Æstetisk! Det er korrumperede politikere, frustrerede journalister, emsige marxister, fæle kapitalister . . . ja, den er tilmed også pornografisk . . .« »Er den?« sagde jeg. »Ja, og der er de allerværste og mest hæslige og grufulde karkaturer man kan tænke sig, den er rent afskyelig . . .« »Virkelig?« »Ja, den er bestemt ikke noget . . .« »Øh, men vi synes nu ellers . . .« »Men når den nu ikke er hjemme, nytter det jo desværre heler ikke noget.« Ikke det? sagde jeg . . .»Så kan vi vel reservere den?« »Reservere en tegneserie? Umuligt! Hvordan skulle vi også det, når vi ikke har kartotek over, hvilke vi har? Næh, skulle vi modtage bestillinger på tegneserier, så kunne vi ikke bestille andet! Så kunne folk jo også bestille serier, som vi ved vi ikke har, og dem skulle vi så prøve at skaffe fra andre biblioteker, hvoraf der også kun er de færreste, der har kartotek over hvilke serier *de* har« Göran og jeg nikkede ivrigt begge to. »Det ville måske betyde en udvidelse af sortimentet, fremførte vi forhåbningsfuldt . . .« Vel, som I alle kan forstå, blev vi meget nedtrykte over at man behandlede serieinteresserede mindre seriøst end bog- og plade-publikummet . . . Ja, vi blev så kede af det, at der dannede sig små klare tårer i vores øjenkroge, og det var lige før vi begyndte at hulke hjerteskærende . . . men vi greb os i det, for noget sådant ville måske overbevise chefbibliotekaren om, at det var et mindre modent og seriøst publikum, hun havde foran sig . . . Men det var ikke det, jeg kom her for at fortælle jer . . . For at komme tilbage til scenen for forbrydelsen, så fik jeg en fabelagtig idé. I ved, ligesom et lyn, der slår ned, sådan . . . FFZZZZZZZTACK!!!

»Frue, sagde jeg, Frue, jeg er studerende . . . Jeg har brug for, ja, det er helt enkelt af afgørende betydning for mine studier, at jeg får lov til at bestille et eksemplar af Alice . . . til studiebrug, altså . . .« Der var en lang tavshed, og så gentog chefbibliotekaren:

» . . . til studiebrug?«

»Ja, Frue, til Studiebrug, gentog jeg fast og bestemt og sørgede for at sidde med rank ryg og se opvakt ud som en student, der hungrer efter al verdens visdom. . . Nu var der tre ting hun kunne gøre i en situation som denne. Hun kunne give os en medalje, fordi vi var så modige og ærlige, men ved nærmere eftertanke var det ikke videre sandsynligt. Så kunne hun smide os på porten, fordi vi udfordrede en tjenestegørende embedsmand, men det skete heldigvis heller ikke. Endelig kunne hun finde en lap papir frem og modtage vores bestilling, og det var det hun omsider tøvende gjorde, efter at hun med bekymring må have indset, hvilke uoverskuelige komplikationer dette kunne medføre for bibliotekets daglige rutine i fremtiden. For tænk engang, venner. Tænk engang, hvis alle seriefanatikere gik op på deres lokale bibliotek for at bestille deres favoritserie . . . bare engang om ugen eller sådan. Tænk hvis den mest væmmelige, afskyelige seriefantast gik op for at bestille »Rowlf« eller »Thorfinn« eller »Carlt«? Systemet ville bryde sammen eller bibliotekerne ville tvinges til at behandle serierne med samme opmærksomhed og service som bøger og plader . . . Nå, vi fik vores bestilling på Alice udskrevet og med forventningens glæde i sindet forlod vi centralbiblioteket. Og den eneste grund til, at jeg synger denne sang er, at du måske er, har været eller kommer i en lignende situation eller kender nogen, som har oplevet noget lignende, og i så fald er der ikke andet at gøre end at gå ind til din lokale chefbibliotekar, hvor det så enbd end er, og sige: »Chefbibliotekar! - Du kan få lige hvad du vil, på Alices Bibliotek . . .« og gå ud igen. Forstår I, hvis én person gør det, tror de måske nok du er unormal, men hvis to personer gør det . . . i harmoni . . . ja, så tror de måske I er bøsser, og så er det endnu værre . . . men hvis TRE mennesker gør det . . . kan I forestille jer tre menensker, der kommer ind for at bestille »Peter og Ping?« Så tror de måske det er en organisation . . . og kan I forestille jer 50 mennesker . . . 50 mennesker om dagen, der går ind og bestiller deres yndlingsserie, som biblioteket ikke har? Ja, så venner, så tror de måske at det er en bevægelse . . . og det er lige hvad det er, det er Bevægelsen: »Alice's Bibliotek Massakren« og alt hvad I behøver for at være med, er at synge med næste gang den kommer forbi på guitaren . . . syng med . . . med Følelse:

- du kan få lige hvad du vil . . . på Alice's Bibliotek,
- du gå ret ind, det er lige for, kun en halv mils vej fra DSB-station,
- du kan få lige hvad du vil, på Alice's Bibliotek . . .

en gang til:

- Du kan få lige hvad du vil, på Alice's Bibliotek,
- du kan få lige hvad du vil . . . på Alice's Bibliotek,
- gå ret ind, det er lige for, kun en halv mils vej fra DSB-station,
- Du kan få lige hvad du vil, på Alice's Bibliotek . . .

. . . også Alice . . .

- du kan få lige hvad du vil. på Alice's Bibliotek . . .

(rrrrrrrrrr . . . knas . . .).

CINEMATOGRAHFISTISC

Red. T. S. Jensen

Det er efterhånden blevet værd at gå i biiografen igen i lille Danmark. Både udbudet af film og biografer er vældigt stort, til tider endda noget nær uoverskueligt. Nye film kommer frem hele tiden, og nye biografer skyder op som paddehatte rundt omrking, ikke bare i København, næh over hele landet. Store biografer omdannes til biografcentre, og små art-cinemas skyder op omkring de lidt mere ydmyge kvarterer. Men ydmyge er de ikke. Små er de godt nok, men teknisk set fungere de fleste perfekt. Og et publikum er der åbenbart altid, for det meste endda et stort publikum. Og det gøre repertoiret broget.

I de større biografer, og dem er der da nogle stykker tilbage af, har man indenfor det sidste stykke tid sat nogle nye store mammutfilm op. Først og fremmest må man vel lige nævne den nye James Bond, agent 007, som bærer titlen »Spionen der elskede mig«. Det er noget med et håbløst kærlighedsforhold mellem en engelsk og en russisk agent, og en gal, gal forbryder, som går med tanker om at få New York og Moskva til at gå op i røg - samtidigt! Man kan sige meget ondt om den kære 007. Det hele er både ret reaktionært og fladpandet. ikke alt for meget plot i de tilsynelandende lige så håbløse oplæg, og Roger Moore, der spiller 007 igen, er næsten lidt for dum at glo på i næsten 2 timer - men en ting står dog fast. Der er knaldgodt lavet det her. Teknisk set er det vel også noget af det mest perfekte der nogensinde er lavet i 007- genren, men særligt meget gnist er der nu ikke at finde i det alligevel.

I mammutklassen ligger også filmen »Bron ved Arnheim«. Det er en af de der store seriøse krigsfilm, hvis formål næsten altid er at vise hvordan det gik galt, næsten aldrig hvorfor det gik galt. Her drejer det hele sig om de allieredes landgang i Holland, september 1944, hvor de dog næsten alle blev totalt massakret af de »grusomme« tyskere. Teknisk set er filmen lavet med snilde, men det er da næsten også det hele.

Meget mere kul på, er der så i nogle af de film man kan se i nogle af de lidt mindre biffer. Først og fremmest er der Woody Allens seneste gale mesterværk »Mig og Annie«. Det er så absolut det

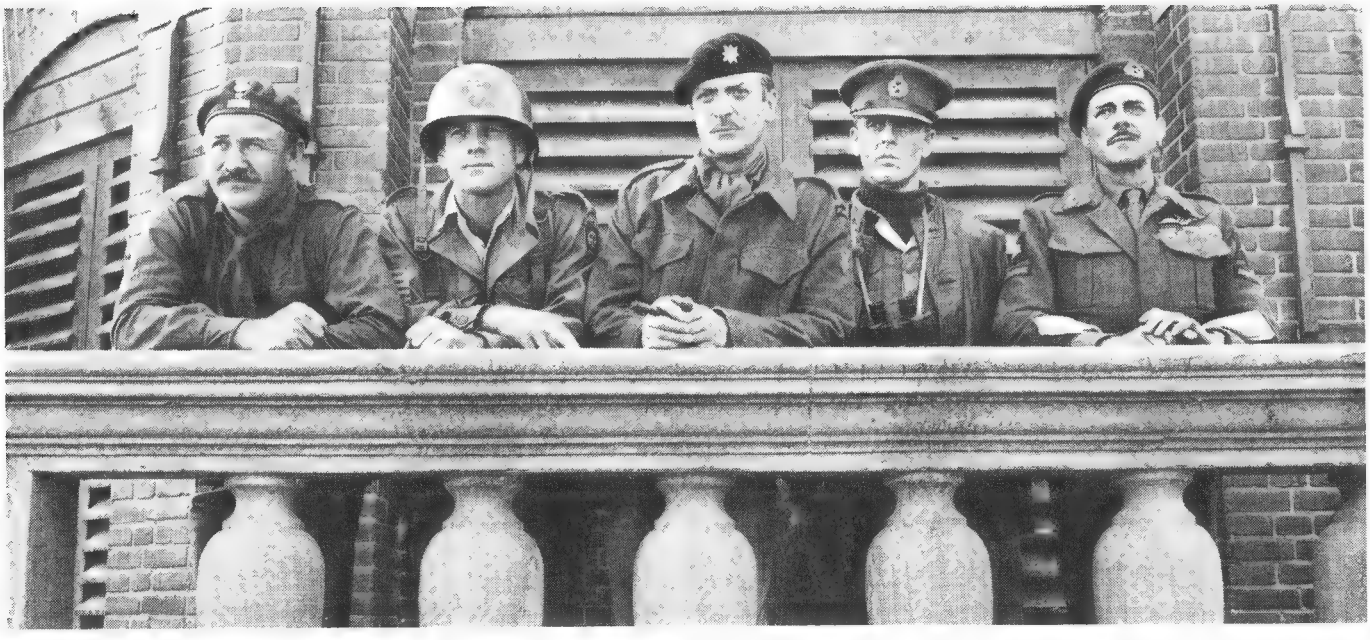

bedste der endnu er set fra Woody Allens, ellers ret så kreative hjerne (jop jo-ja, der var selvfølgelig »Mig og Bogart,«, men den var han ikke helt alene om). I denne seneste, fortæller han historien om sig selv, og den kvinde han han har levet sammen med et godt stykke tid, nemlig Annie Hall. Hvordan det hele startede, hvorfor det hele koksede osv. Det er komedie, når komedie er godt. En Woody-film af lidt ældre dato »Mig og Moneterne« er sat op nogenlunde samtidigt i en nærliggende biograf, men starter man med Annie Hall, for bagefter at styrte over til den næste, så føles det uvilkårligt som at glo på et hul i jorden.

Vid og charme findes også i den seneste Sherlock Holmes film vi kan se herhjemme. Den bærer titlen »Den snigende gift«, og viser bl.a. hvor frodigt et samarbejde mellem en topdetektiv og en verdenspsykolog kan være.

Inden for den lidt mere rytmiske afdeling af biografrepertoiret, er der da også et par film, som bør nævnes.

Car Wash, kan man stadig opleve i et af biografcentrene i Kbh. Den er blevet en gevaldig publikumsucces, selvom modtagelsen i pressen var en lidt speget affære. Ok, det er absolut ikke verdens bedste film, men ligefrem så dårlig som mange har gjort den, mener jeg nu ikke den er. Den gør sig ikke ud for at være meget - - og på de præmisser synes jeg den fungere udmærket. Og de mennesker som mener at musikken er passé, som f.eks. Claus Hellesberg i LB, kan vist ikke have megen føling med hvad der sker ude omkring.

Langt mere spændende er dog filmen med Jimmy Cliff, »The Harder they come«, som endelig langt om længe også er sat op i lille Danmark. Filmen foregår, hvor reggaen blev født, på Jamaica. Her prøver bondeknolden Ivanhoe (spillet af Jimmy Cliff) på at slå igennem som grammofonstjerne, men han bliver mildest talt involveret i alt muligt andet. Det er en film, som måske mere eller mindre ufriviligt fortæller om livet i et lille samfund, styret oppefra og udefra, dirigeret af økonomiske magter osv. Og så er reggae- musikken bare helt i top. Man må da håbe at denne film kan komme ud til et større publikum end det omkring Huset i Magstræde.

Når vi nu lige snakker om musik og film, så bør det vel nævnes at Elvis Presleys død i August måned, også har betydet at en del Elvis film igen er på plakaterne landet over. Så hører man til de stakler som aldrig før har hørt om Blue Hawaii eller G. I. Blues, så er det altså nu det foregår, venner.

Jeg har tidligere nævnt LB, og for uindviede skal jeg da straks tilføje at LB står for Levende Billeder. Det er et månedsblad om film og tv, som startede tilbage i 1975, og siden har levet en noget mærkelig og knoldet tilværelse. Det hele endte med at filminstituttet, som ellers årligt har støttet LM med 100.000 kr., her i år afslog at støtte LB fremover. Hvorfor - - tjah, gode forklaringer vokser ikke ligefrem ud af himmelen.

Ihvertfald stod LB-reaktionen pludselig og manglende mangle de 75.000 kr. for at holde skibet flydende. Via læserindsamlinger lykkedes det at skaffe 27.000 kr. (sådan ca.) og man holdt sig altså flydende. Det betyder også at LB efter en lille, sikkert ufrivvillig pause, er på gaden igen. Dennegang med et dobbeltnummer, der bl.a. indeholder en spændende rapport fra den internationale tegnefilmfestival i Frankrig.

Ovenpå den længere krise arrangerede LB d. 17. september en nattefest med tilhørende verdenspremiere på en ny film. Dette arrangement skriver vi mere om i KS næste gang.

LB kan man få i enhver velassorteret kiosk, men skulle du få lyst til at støtte foretagendet med 25 kr. (Hvilket de sikkert bliver meget glade for) så er adressen Sct. Pederstræde 28 B, 1453 Kbh. K. Giro: 4 27 19 20.

Aktuelt Skandinavien

Red. S. Jensen

INTERPRESSE har nu tilrettelagt deres albumudgivelser et godt stykke frem i tiden. Lad os starte fra en ende af:

2 nye Vakse Viggo album er på vej. Det er nr. 3: Mesterkokken Viggo og nr. 4: Det var kattens, Viggo. Vakse Viggo kommer desuden snart også med et enkelt nummer i Mini-Album serien hvor der iøvrigt også er en ny samling Poeten og Lillemor strip på vej.

I serien om den frygtløse flyver Buck Danny er nr. 2: Ørkenpiraterne på trapperne og her i efteråret 77 genoptager IP albumserien Luftens Ørne. 2 album er planeret, nr. 6: Vampyrene går til angreb og nr. 7: Terror fra luften.

I serien om den folkekære western-betvinger, Lucky Luke, er 2 nye album lige blevet udsendt og flere er på vej, De 2 nye er nr. 28: Vejen til Oaklahoma og nr. 29: Psykopater på slap line. Begge album anmeldes i næste nummer af Kulørte Sider.

Splint & Co. serien har to nye titler og en genudgivelse på vej. Nr. 4: Havmysteriet kommer i nyt oplag, iøvrigt med forside af Peter Madsen, og de 2 nye titler er nr. 12: Operation stilhed (før udsendt i Trumfserien - nu også med forside af Peter Madsen) og nr. 13: Den falske gorilla.

Natascha, som vist må karakteriseres som verdens skrappeste stewardesse, kommer snart i sit tredie album og det samme gør gangsterserien Sammy. Natascha nr. 3 bærer titlen Dobbeltspil og Sammy nr. 3 hedder Gorillaen med de 8 ben. En ny humorserie, i god traditionel vis, er netop udkommet. Det er serien om Bulder og hans hund Mozart som kommer ud for mange små pudsige hændelser. Album nr. 1 som bærer titlen Bulder & Hans hans hund Mozart anmeldes i næste nummer af KS.

Conanalbummet i Karatserien (det var Conan og Røde Sonja) er gået hen og blevet så relativ stor en succes at IP nu starter en helt selvstændig albumserie. To album er tilrettelagt, hvoraf nr. 1 er lige på trapperne. De to titler er nr. 1: Mørkets magter og nr. 2: Kannibaler i Zamboule.

I albumserien om Prins Valiant, er album nr. 10 og 11 på trapperne. Nr. 10 hedder Aleta og nr. 11 Opgør i Saramand,. For tilrettelæggelsen står nu Freddy Milton.

Lidt i sort/hvidt. Undergroundserien er lige barslet med nr. 2 som er Harold Hedd - den anmeldes i næste nummer af KS. Men både nr. 3 og 4 er planlagt. Nr. 3 bliver Crumbs verdensberømte kat Frits The Cat og nr. 4. bliver andet opus af Flipkompaniets oplevelser. Historierne bliver for det meste taget fra hæftet Freak Brothers nr. 5 som netop er dukket op her til lands. Pålidelige kilder hævder at Uno Krüger også dennegang kommer til at stå for den danske oversættelse.

I Radiseserien er album nr. 3 på trapperne under titlen Nusers venner og fjender.

Lidt tid og plads til 2. verdenskrig bliver der også. I serien om Den Store Krig er nr. 2: Dunkirk netop udsendt og nr. 3: Slaget om England er på vej.

En meget spændende nyhed: Den kendte og berømte serie om Philemon kommer nu på dansk fra IP. Hovedpersonen er omdøbt til Nikolaj og album nr. 1 (som skulle være udkommet nu) bærer titlen Den skibbrudne fra A.

På magasinfronten er der også et par nyheder.

IP er startet på en udgivelse af den berømte Barbapapaserie. Bladet kommer hver måned, 32 sd. i farver - trykt på vældigt flot papir i ret stort format, pris: 5,85 kr. Indtil nu er kommet 3 numre.

I Seriemagasinet er startet en del nye serier. Air Hawk, den Australske flyverserie af John Dixon, optræder bl.a. i nr. 220, Billy Press hedder en anden som startede i nr. 216 og i nr. 220 startede serien Manila tegnet af Modesty Blaise tegneren Romero. Ingen af serierne kan betragtes som brilliante, men ligger dog langt over gennemsnittet af alt det andet skidt og dårlige serier der nu proppes i SM.

I Agent X9 startede i nr. 6 en ny krimiserie, Paul Temple af Francis Durbrigde og Phil Mendoza. I sammenlignet med de ellers mange fremragende krimiserier der ellers trykkes i X9 (Blaise, Hazaed, X8 osv.) må den nytilkomne dog betragtes som jævnt kedelig.

GUTENBERGHUS er nu virkelig for alvor gået ind på det store tegneseriemarked. Efter i mange år kun at have holdt sig til de sikre successer, eller stabile sællerter (Anders And & Co.) Fart og Tempo nu kun Tempo og Asterix), satses der nu hårdt med en lang række udgivelser.

Lad os starte fra en ende af og se hvad der er sket igennem det sidste stykke tid.

Serie-biblioteket startede GB sidste år, og den er i år blevet suppleret op med endnu 2 album. Det er nr. 5: Jens Lyn, af gode gamle Alex Raymond og nr. 6: Hopalong Cassidy af Dan Spiegle. Begge album anmeldes i dette nr. af KS.

I serien om Skipper Skræk (af Bud Sagendorf) er indtil nu kommet 3 titler - den seneste På Goffernes Ø anmeldes i dette nr. - Men nr. 4 er allerede planlagt. Den får titlen Skipper Skræk jokker i spinaten.

Af gode gamle kendinge kan nævnes at GB netop har udsendt et 2. oplag af de to Umpa-pa album, Umpa-pa & Tveskalp og Umpa-pa og Platfødderne, som bekendt tegnet og fortalt af Goscinny & Uderzo.

Og så er der jo Blueberry, som er kommet frem med hele to titler, nemlig nr. 1: Fort Navajo og nr. 2: Torden i Vest - de anmeldes også i dette nr. af KS.

GB har overtaget albumrettighederne til Iznoogoodserierne - som før blev udsendt fra Lademann (men de vil som nogen bekendt ikke mere vedkende sig ordet tegneserier). De to første album fra GB er dog begge repriser på album vi før har set herhjemme - men man skal huske på at album fra GB samproduceres med både Sverige og Norge.

I serien om Fedtmule og Klas-

sikerne har vi hidtil fået 2 titler - den seneste Fedtmule Columbus anmeldes i dette nr. - men en tredie er allerede ude i September. Den bærer titlen Fedtmule Galilei. To helt nye titler er der også. Den sidste mohikaner, Coopers udødelige indianerroman, er netop nu udsendt som tegneserie ligesom figuren Sorte Maske (Lone ranger) også har fået sit eget album. GB udgiver som bekendt også Sorte Maske i en pocketserie.

Apropo Pocket, så er der også udsendt 4 titler i en ny pocketserie, under titlen Comic- pocket. I nr. 1 findes Radiserne, nr. 2 Jern-Henrik, nr. 3 Skipper Skræk og i nr. 4 Troldkarlen Kogle. Specielt sidstnævnte titel bør betragtes som en rigtig perle. Det er en af de skønneste samlinger sort humor jeg længe har oplevet. Pocketbøgerne er alle hver på 132 sd. og koster 8,50 pr. stk.

Af ting i vente skulle bl.a. være Bedste historie om Anders And nr. 7 og så er forberedelserne igang til Den store Fedtmulebog, som vel er ude engang nær December.

I Tempo sker der nu også (heldigvis) en større udskiftning af serier end set i lang tid. Man har netop overstået den seneste Red Kelly episode og en ny Cobaltserie og har nu påbegyndt Jean Gratons Drøn-på-man-serie om den unge Julie Wood, som kan det hele - også køre Moto-cross. Den seneste Bernard Prince episode kører nu også i Tempo - den bærer titlen Operation Mafia. Og så er Asterix genopstået i bladet efter en længere pause (vistnok hen imod 2 år). Det er album nr. 1: Asterix og hans gæve gallere der trykkes men den har aldrig før kørt i Tempo.

BORGENS forlag, som ellers ikke gør så meget i tegneserier, har udsendt en dansk tegneserie. Det drejer sig om den længe ventede tegneserie version af Olsenbanden, en meget berømt flok filmstars. Serien er lavet af Otto Frello og bærer titlen »OLSENBANDENS STORE KUP«. Pris 15,75. KS vil skrive meget mere om denne udgivelse i næste nummer.

Fra SERIEFORBUNDET forlyder det at SERIEMEDIET nr. 3 er blevet forsinket - - forventes dog snarligst på gaden. En enkelt ændring i Hovedbestyrelsen op til generalforsamlingen i November: Peter Kielland Brandt er blevet udnævnt til formand.

Fra FORLAGET SLÅ HØJT rapporteres det også at at BLOMSTRENDE SPAGHETTI nr. 2 er en del forsinket - - forudbestillinger modtages dog gerne.

Endnu et Fanzine er dukket op i inderkredsen af det danske seriemiljø. Titlen er COMICS REPORTER, og det udgives af Helge KN, som er 14 år. Nr. 1, som er på 5 sd, og koster 1,50 kr., indeholder en artikel om Asterix (afskrevet fra morgenavisen Jyllandsposten), anmeldelse af Akim 1-4 (IP) og Seriemagasinet nr. 219 plus en tegneserie af Helge selv. Bladet er stensileret, og skæmmes desværre en del af meget dårlig stavning. Interesserede kan kontakte: Comics Reporter, Helge K.N., Ejdrupsvej 29, 9240 Nibe. . . . det skal lige tilføjes at SEJD nr. 11 er udkommet, og omtales i næste nummer af KS.

Lad os kaste et blik på vore nærmeste naboer og starte længst væk, nemlig i Norge.

Et nyt tidskirft om tegneserie er udkommet i Norge, og bemærkelsesværdigt nok udgives det af Gutenberghus' afdeling i Norge, som hedder A/S Hjemmet. Bladet hedder Serieleseren, og det er meningen at det skal komme 4 gange om året. De første numre af bladet, er kun på 12 sd., og af artikelmaterialet kan nævnes skriverier om Fantomet og humorserier. Bladet redigeres af Jon Gisle, kendt for sin bog Donaldismen. Serieleseren kan herhjemme fås fra RUNEPRESS.

Donaldisten nr. 15 er kommet (det er godt nok et stykke tid siden, men omtale nu er vel bedre end aldrig). Det indeholder bl.a. en spændende artikel om hvem der bliver Donaldist, hvorfor og hvordan? Chefredaktør og generalsekretær Pål Jensen prøver på at skyde sig til disse spændende spørgsmål. Donaldisten nr. 15, kan ligesom Serieleseren får fra Runepress.

I SVERIGE er der også kommet et par ting, som vist kræver lidt omtale.

Seriefrämjadet (Sveriges Tegneserieforbund) har nedlagt bladet THUD, dvs. det hedder nu Bild & Bubbla. I år er der indtil nu kommet 2 numre. Nr. 1 indeholder en længere gang andesnak, til tider endda ret så interessant snak. Mest interessant er et indlæg fra Ulf Nilsson, som har prøvet jobbet at arbejde som forfatter til serierne om Anders. Spændende er også indlægget fra Inge Lant (som er den svenske redaktør af Disneyhæfterne), og det medfølgende svar fra Göran Ribe. Derudover kan man bl.a. læse et interview med Dan Jippes. Nr. 2 indeholder, foruden det faste radaktionelle stof, en længere artikel om horrorserier, helt præcist om forlaget EC som stod bag den store horrorbølge tilbage i halvtredserne.

Seriefrämjadet har også stået bag en undersøgelse, foretaget for Kooperative förbundet. I det 36 siders hæfte der er blevet udsendt, granskes alle seriehæfter og albums som findes på markedet, og det kan godt være ret interessant læsning, når man husker på at mange serier parallel udsendes i både Danmark og Sverige.

Serieguide, er der ved denne redaktions afsluttelse, stadig kun kommet et nummer af i år. Men det er da altid spændende læsning, og gamle nyheder er vel ikke at foragte. Af de mere spændende indslag kan nævnes Göran Ribes besøg på Walt Disney Production afdelingen i Stockholm (det er afdelingen der distribuerer Disneyfilm i Sverige).

Til slut dennegang skal nævens Roger Schaeders magasin SERIESPECIAL. Der er indtil nu kommet 2 numre. Nr. 1 indeholder en episode med Johny Hazard af Frank Robbins, og nr. 2 der næsten lige er udkommet indeholder en Felixepisode af Jan Löff og et brag af en tegneserie af Dan Jippes. Serien Intercity Incident af Jippes er simpelthen noget af det bedste jeg har set i lang tid.

For alle disse svenske hæfters vedkommende gælder det at de kan bestilles fra Runepress.

NYT FRA USA

Serien Star Wars (efter filmen af samme navn) er blevet så stor en succes, at der skal udsendes en Star Wars treasury med genoptryk af de seks første numre.

Et sort-hvidt hæfte med Conan, i stil med Kiss hæftet, vil komme i slutningen af året.

The Eternals af Jack Kirby går ind på grund af dårlige salgstal, men Sgt. Fury som også solgte dårligt overlever, mod al forventning, alligevel.

I de næste numre af Captain America bliver The Falcon afløst af 3-D Man. Samme serie skal have Gil Kane som fast tegner.

I dollar hæftet Man from Atlantis bliver tegnet af Tom Sutton og Frank Robbins, Bill Mantlo skriver manuskriptet.

Carmine Infantino, som er begyndt at lave noget for Marvel, skal lave to numre af Defenders og ogergå som fast tegner på Nova, som nu kun udkommer hveranden måned.

Keith Pollard overtager Iron Man istedet for George Tuska, som er gået over til DC.

Et kommende nummer af Marvel Preview vil imhandle UFOer med kommentarer af Selveste Don Pendleton, John Lennon og Jimmy Carter (ham med smilet!). Steve Gerber og Jim Starlin er ved at lave en ny Man-Thing historie, som skal komme i ,The Rampaging Hulk indenfor nærmeste fremtid.

Jum Starlin er ved at lave en historie med Spiderman og Captain America, som muligvis kommer i Marvel Team-up eller the Amazing Spiderman.

Spiderman vil i de nærmeste numre af Marvel Team-up møde: Tigra, Man-Thing, Doctor Strange, Satanna, Blade, Captain Marvel, Thor, Daredevil og Black Widow.

Serien What If? Skal i de nærmeste numre omhandle, hvad der ville være sket, hvis Flash Thomson og andre af Spidermans nærmeste omgangskreds var blevet bidt af den radioaktive edderkop istedet for Peter Parker. Et andet nummer skal omhandle, hvad der kan ske, hvis en stakkels edderkop (på en anden planet, OFF COURSE) bliver bidt af en radioaktiv dreng!!! (Det er ikke gas!).

Marv Wolfman overtager manuskriptskrivningen på Howard the Duck for et enkelt nummer, men Steve Gerber vender tilbage igen.

Walt Disney Production News

Nogle nyheder angående serier er der ikke i øjeblikket, men så har man da heldigvis sørget for at gøre opmærksom på andre måder! Man lagde for noget tid siden sag an mod The Air Pirates (Se KS nr. 14-15) på grund af deres brug af figurere, som lignede dem Walt Disney Prod. har monopol på. Forbyligt blev Air Pirates idømt en bøde på 250.000.00 dollars som en foreløbig dom, som var fremtvunget af Disneykoncernens advokater, der henviste til en sag fra tidligere, hvor der var faldet dom. Dommen er appeleret til en højere domstol. For ganske nyligt har Disneykoncernen igang la,gt sag an! Denne gang mod Marvel og deres Howard The Duck, som ellers har gået fri længe (i USA altså, Gutenberghus var jo hurtigere end moderkoncernen. Læs artiklen i forrige nummer: Når anden er god, er altidng godt.), men efter at Howard blev avisserie, mente man, at nu kunne det være nok! Der bliver dog ikke retsag, for Marvel og Disney har indgået den aftale, at Howard i et kommende nummerr bliver forvandlet til et menneske, som selvfølgelig hedeer Howard the Human. Han bliver dog senere til en and igen, men ikke den samme. Der skal ændres på hans udseende, så han absolut ikke kan minde om den kære Donald.

Det er en uhyggelig udvikling, at en koncern kan bestemme så meget på grund af et monopol på Donald Duck, som de åbenbart tror kan bestemme over alle ænder. Man må anse det for brud på den højt besungne pressefrihed, når man ikke kan udtrykke noget igennem en figur uden at få en stævning på halsen af nogle forstokkede elementer indenfor industrien, som anser deres ære for væsentligere end en progressiv udvikling. Sådanne elementer er direkte tegneseriefjendske og kunne lige så godt producere lokumspapir som serier, eftersom det betyder det samme for dem!

DC News
I anledning af succesen med Marvels avisstrips er DC nu også blevet tilbudt avisstrips af forskellige aviser. Det ser på nuværende tidspunkt ud som om, at avisen Gaxette har købt en Superman og Wonder Woman Serie, som man har sørget for at skal have premiere i avisen lige inden Superman filmen.

Et forlag ved navn Tempo Booksvil udgive en del paperbacks med genoptryuk af DCs superhelte historier bl.a. Batman af Neal Adams. En atomkraft-dreven superhelt ved navn Firestorm får premiere i december. Superman vs. Muhammed Ali skulle, efter stærk forsinkelse, kunne være fremme i midten af december.

I februar 1978 kommer en ny historie hvor Superman møder Shazam. Det bliver i samme serie som Alihæftet. Genoptryk af Batman historier vil komme i samme måned med et cover af Bernie Wrightson og Neal Adams. Steve Gerber laver et par numre af Mister Miracle i kommende fremtid. Om han går over til DC på fuldtid er ikke sikkert, men højst tænkeligt.

Warren News
Et specialhæfte i Famous Monster serien omhandler filmen Star Wars med fotos og artikler.

Serie 87 vil indeholde begyndelsen åå en saga med Hunter 3, som bliver tegnet af Alex Nino.

Medie News
Filmen Star Wars (den skulle være kendt nu) er blevet en stor kommerciel succes. Den siges at have tjent lige så meget ind som Dødens Gab, som jo var en af de største kommercielle succeser nogensinde.

Budgettet på Superman filmen er nu oppe på ca. 33 millioner dollars, og den er langt fra færdig endnu.

Spiderman og Hulk TVserier får snart premiere i amerikansk TV.

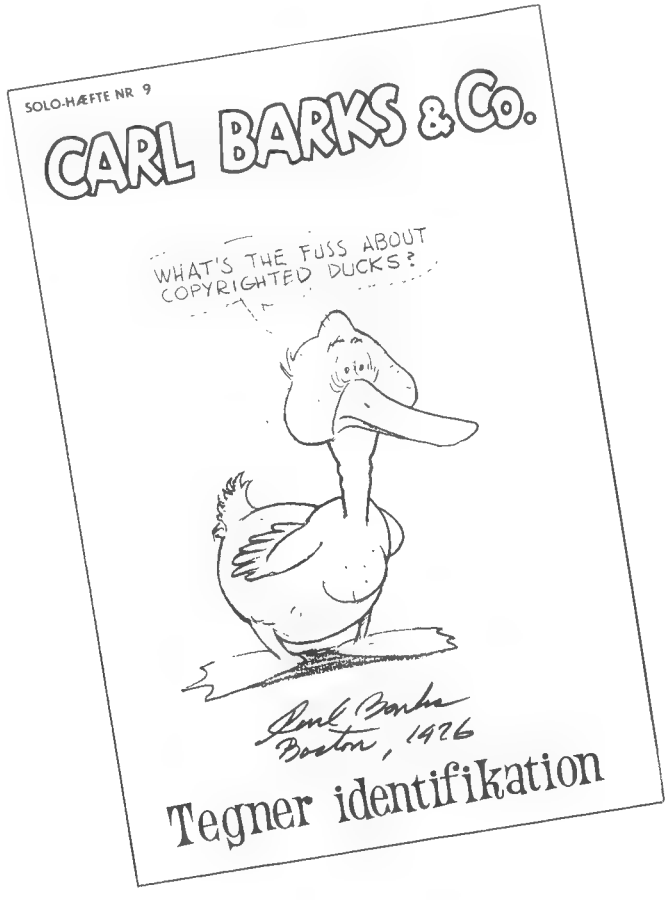

Carl Barks & Co
Solohæfte nr 9

Identifikation af 26 Disney-tegnere med AA&CO-index over 15 tegneres bidrag

48 sider
kr 14,85

udkommer Oktober-November

kan bestilles hos Pegasus
Blågårdsgade 3
2200 København N
postgiro:
93 011 94
ISBN
87 87654 14 8

SERIEMARKEDET

1:
Ole Rasmussen: Svineburger. Pris: 5,00 kr. TM's forlag. Halv Ali (hva' fanden hedder sådan noget på den led? Stadigvæk A5?)

Ole Rasmussen kender vi jo allerede ganske godt fra hans to Fliplauser - og det her er *også* godt.

Hans tegnestil, som helt suverænt bliver hans egen efterhånden, kommer godt til sin ret i dette dejlige overskuelige og velproportionerede hæfte.

Mediekoncernen Trat og Modløhs virker hverken træt eller modløs. (Hæftet er nemlig produceret af samme mediekoncern). Der er en fin balance mellem humor og knivskarp sarkasme. Den balance, der kendetegnes ved, at begge komponenter bliver lige potentielle.

Skal man måske have en bestemt politiks opfattelse for at se det morsomme i det kære kapitalisttsvin Swineburger og hans trnægsler? Næppe. Hvad kan man kritisere for? Gøren grin med klassekampen? Forvreden virkelighedsbeskuelse? Overdrevne generaliseringer? Tjah. . . . der er jo nogen der tager systemet i Danmark alvorligt - og så er der os, der kun kan bryde ud i hverteligg latter når vi ser det hele. Spiddet med millimeterpræcis flair for person og samfundskarakteristik - gris på gaflen.

Ruyne Kidde

2:
Charlier/Hubinon: Kurs mod Det røde Hav. Interpresse, 1977. kr. 12,85.
Flyverserien er som genre ret umulig, i hvert fald hvis man er ømskindet over den ærbare soldaterkammerater-moral, der præger genren. Det ideologiske indhold, for nu at snakke moderne, falder stærkt i øjnene, hvis ikke særlige kvaliteter gør det og får læseren til at glemme diverse former for småfacisme, der lurer i krogene. I denne sammenhæng tænker jeg først og fremmest på Milton Caniffs flyverserier, som sikkert ikke er de mindst reaktionære inden for genren, men som alligevel fascinerer selv en pæn venstreorienteret med deres uomtvistelige kvaliteter. Sammenhængen er naturligvis den, at prmæroplevelsen fx ved tegneserielæsning ikke forudsætter, at læseren og serien er ideologisk enige, men begynder han/hun først at kede sig under læsningen, så kan dette blive et irritationsmoment. Buck Danny er ikke den værste serie inden for genren, men der er alligevel så lidt ved den, at genrens ideologiske begrænsninger bliver påfaldende. Man burde måske være mindre ømskindet over for et album fra 1951, men serien har jo ikke forandret sig siden (læs fx de albums Interpresse tidligere har udgivet i Trumf Serien), og kun med megen god vilje, kan man kalde Buck Danny for en slags »bondeudgave« af Steve Canyon.

Buck Danny er og bliver en serie med pressefolder i bukserne, og det står bestemt ikke på min ønskeliste at få Buck's samlede bedrifter oversat til dansk. .

Ole Hansen

3:
Walthery: Diamanter til Marty. Interpresse, 1977, kr. 12,85.
Andet album på dansk om den gæve stewardesse Natacha. Walthery har været medtegner på andre serier inden for den belgiske tradition med karikerede spændingsserier (med streg under karikerede). Enkelte af disse serier er som bekendt helt i top, få af dem er direkte dårlige, og midt imellem er der så en enorm trængsel af rimeligt gode serier. Natacha er en sådan acceptabel serie, med historier der kan gå an, uden dog at være særlig opsigtsvækkende eller opfindsomme. Men altså: godt håndværk.

Mest spændende ved sieren er billedsproget. Her er der ofte raffineret drøn over feltet, og serien adskiller sig fra lignende serier derved, at det er lige før der flyder blod på siderne, noget ellers uhørt inden for den karikerede stil, Alt i alt vil jeg nærmest karakterisere Natacha som en serie, man kan tage med på lokum men ikke på den øde ø.

En rødstrømpe-kritik af den måde seriens hovedperson er tegnet på, vil iøvrigt være fuldt berettiget.

Ole Hansen

Hooked på spinat

Bud Sagendorf: SKIPPER SKRÆK på Goffernes ø. 49 sider, pris: 12,50. Gutenberghus 1977.
Tilsyneladende har vor ven med matroshuen, den bitte majspibe og de anatomisk set mærkelige underarme fået en renæssance. Jeg taler natur-

ligvis om Skipper Skræk, der engang lagde navn til et (efter nostalgiens hullede hukommelse) fremragende tegneseriemagasin. Hans come-back har kunnet ses i lørdagsudsendelsen i TV, Gustav, og nu har Gutenberghus fået ideen at udgive nogle albums med vor spinat-ædende ven også.

Sagt straks, så har den spøjse matros med Muhammed Ali-slagene aldrig stået mit tegneseriehjerte nær. Hans spinatæderi, som han nærmest har junket i sig, de trivielle slå-folk-til-himlen-slag, den ranglede Olivia med Tove Nielsen-charmen og den-alle-vegne-kravlende Grønært har ikke for mig haft sus og brus nok i sig til for mange læsninger. Hvis jeg endelig skulle fremhæve en sympatisk person i serien, måtte det være den helt igennem coole Vimmer.

Anyway, også historien i dette album virker triviel. Skipper Skræk og kompagnoner besøger Goffernes ø, nogen mærkelige væsener, som tilbeder vor ven, har lavet statue af ham, og iøvrigt elsker at få nogen på tuden. Nogen intrige er der heller ikke denne gang, blot nogle såkaldt humoristiske gags og øretæver.

Mere kan jeg ikke hitte på at sige om dette album, som er det tredie i rækken. Ikke om jeg så blev truet med Spinat.

Ole Lindboe

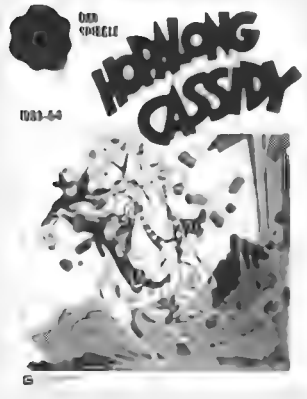

5:
En gentleman-cowboyu. Den Spiegle: HOPALNG HOPALONG CASSIDY, 1953-54. Oversat af Ida Hammerich. 50 sider, pris: 16,50. Seriebiblioteket nr. 6. Gutenberghus 1977.

- Der er han! Kip Craven! Vil du virkelig møde ham Cassidy?

- Jeg holder mig væk, hvis han gør det.

En typisk Hopalong Cassidy-replik. Clint Eastwood ville ha banket Kip Craven gul og blå med sit revolverløb. John Wayne ville ha givet ham en lige højre og Bud Spencer ville ha kastet en tønde i tuden på denne Kip Graven. Men Hoppalong venter sagtmodigt indtil Craven har sjoflet ham adskillige gange. På samme måde som den cowboy-figur James Steward altid spillede, utroligt langmodig med skurkene - og så først i aktion i sidste øjeblik.

Det hele startede i 1935, hvor western-forfatteren Clarence E. Mulfords romaner blev omsat til filmlærred. De blev en kæmpesucces. Pæne og renvaskede William Boyd agerede Hoppalong i fint blåt tøj, med den karakteristiske højpuldede blå hat og ridende på sin Rinso-hvide hest Topper. Og publikum strømmede til biograferne, især alle »raske drenge«, som det hed. Det var vistnok dengang udtrykket »cowboy-rækkerne« blev opfundet, som de tre nederste billige træ rækker i biografen.

I Danmark fik vi en Hoppalong Cassidy klub, med tusindvis af medlemmer, der i hvert nummer af Kong Kylie var afbildet en 10-20 stykker af. Og William Boyd himself kom til Danmark, det var vist i 1954, og blev hyldet på Københavns rådhus og skrev hundredvis af »Hoppalong Cassidy-augografer« ud.

Jo, der er skam minder med vor blå helt.

Spændingsmæssigt er han på det jævne, set med 1977-øjne, der har set både Blueberry og Manos Kelly og andre. Tegneseriemæssigt råber serien heller je på de store jubelråb. Dan Spiegels tegninger virker idag lidt kuriøse på grund af den særlige teknik. Striberne blev tegnet på et specielt papir, der var præpareret med to lag (usynlige) raster. Dyppet i to forskellige »fremkaldervædsker« malede skyggerne frem med pensel. Det gav den særlige skyggevirkning, som man altid husker Hoppalong Cassidy-serien for.

Men Albummet her? To historier, rimeligg rimeligt spændende. Morten Korch uden det romantiske. Typisk for Hoppalong var altid, nul damer. Med sine raske næver og pistoler klares historierne til ende, uden overraskelser.

Alt i alt: såmænd bedre end så meget andet.

Ole Lindboe

Raymond, Alex: Jens Lyn 1937. Gutenberghus, 1977. 50 sider. (Seriebiblioteket, 5). Pris: 16,50 kr.

Før man begynder læsningen af dette »Jens Lyn«-album, er det nødvendigt at gøre sig klart, at det er sammensat af 70 søndagssider fra perioden 8.11.1936 - 6.3.1938 (sidste halvdel af 4.4.1937 og 27.6.1937 mangler dog). Disse er beregnet til at blive læst en ad gangen og med en uges mellemrum i søndagsavisen. Hvert billede maler derfor handlingen i brede strøg, da læseren jo gerne skulle kunne genoptage tråden ugen efter uden for meget besvær, og spændingskurven indeholder ligeså mange toppunkter, som der er søndagssider, for at motivere læseren til at følge med. Føler man derfor trang til at rette kritik mod nogen på grund af albummets overfladiskhed og forcerede tempo, må det blive mod Gutenberghus, som har taget initiativ til udgivelsen.

Albummet indledes med at Jens Lyn flygter fra enb en brølkende skovbrand på planeten Mongo sammen med sin evigt forlovede Dora og venne, videnskabsmanden Zarkov. Efter kampe med vældige uhyrer og primitive hulefolk og efter Zarkovs forsvinden som følge af giftige egernbid havner Jens og Dora hos skovfolket, i hvis varetægt i den paladsagtige by i Mongos vældige trækroner man også finder den bevidstløse Zarkov. Planetens grusomme kejser, Ming, finder ud af, hvor hans dødsfjende Jens Lyn befinder sig, og sætter et altødelæggende angreb ind mod skogfolkets by. Efter kampe mod et hævngerrigt abefolk, og efter at Jens Lyn er blevet fanget af Ming, henrettet og genopstanden fra de døde, kulminerer albummet med et vældigt angreb på tyrannens fængsel, hvor Dora og Zarkov selvfølgelig er havent. Derefter kand den kække helt takke af for denne gang efter veludført dåd.

Selvom denne »Jens Lyn«-episode kun har 40 år på bagen, er dens forestillingsverden jo ikke ligefrem nutidig, selvom den hævder at foregå i fremtiden. Kvinden er den svage part, som skal beskyttes af manden, og som ofte kommer i vanskeligheder, når hun tager selvstændige initiativer. Mongo er et tydeligt klassesamfund, hvor den modige individualist for alvor kan gøre gode gerninger i retfærdighedens tjeneste. For at gøre dette rimeligt fremtræder Mongo dog også som en eventyrverden i mid-

delalderforklædning, men præget af moderne teknologi.

Som naiv eventyrberetning er »Jens Lyn« stadig i stand til at tryllebinde mange læsere! Som tegneseriehistorisk dokument er den af stor interesse! Og illustrativt er den et mesterværk.

Tegneren Alex Raymond er der udtalt mange begejstrede sætninger om i tidens løb (og der står mange i dette albums forord af Jørgen Sonnergaard), så lad mig nøjes med at konstatere, at det er denne tegneseriemester, som for alvor gør dette album interessant. Så må man leve med, at Gutenberghus har set sig nødsaget til at ombryde søndagssiderne, hvilket ikke undgår at føre til beskæringer. Når man ser bort fra, at det illustrative samspil mellem billede og tekst langtfra er så harmonisk som i originalen, og at man har set sig nødsaget til at skære en billedramme midt over og placere halvdelene ved siden af hinanden, er resultatet blevet nydeligt. Medvirkende til dette positive helhedsindtryk er også et fint afstemt farvelægning.

Alt i alt er der tale om en velkommen udgivelse i Gutenberghus' seriebibliotek!

Anders Hjorth Jørgensen

7:
Knerr, H. H.: Knold og Tot. Gutenberghus, 1977. 34 sider. Pris kr. 8,50.
Nu er det tilsyneladende ikke længere nok for Gutenberghus at udsende »Knold og Tot« som julehæfte. Nu skal publikum skam også have mulighed for at købe denne tegneserie so8m sommerhæfte.

»Knold og Tot« har efterhåndenb efterhånden 80 år på bagen. I en dansk udgave fra Hjemmet/Gutenberghus har den eksisteret i 70 år. Man kunne så formode, at serien havde udviklet sig siden starten, men det er faktisk ikke tilfældet. Den fortæller stadig om, hvordan Knold og Tot finder på grove drillerier overfor kaptajnen og inspektøren, eller hvordan de udtænker nihilistiske hævnaktioner overfor de samme to, når disse har givet dem skylden for duksedrengen Kajs gerninger. Alligevel må man erkende, at serien har forstået at holde publikums interesse fangen gennem barokke variationer over dette tema.

Indeholdet i sommerhæftet er fra 1942 og frembragt af H. H. Knerr. Selvom episoderne ikke hører til blandt hans morsomste, er de dog langt at foretrække fremfor dagens mekaniske »Knold og Tot«-produkt af Joe Musial. Dette har Gutenberghus tilsyneladende erkendt, idet Knerr nu optræder både i Hjemmet og i specialpublikationerne.

Selvom »Knold og Tot« er håbløst forældet, hvad angår kønsrollemønster, børnebeskrivelse og opdragelse, kommer man ikke uden om, at netop Knerrs version af serien har en vis nostalgisk charme. Også selvom forlaget har foretaget en ombrydning af de oprindelige søndagssider og forstørret enkelte billeder uden hensyntagen til deres ødelæggende virkning på helheden.

På trods af den nostalgiske charme må Gutenberghus også fejre jul i juni måned, hvis en udgivelse som denne skal gøres rentabel. »Knold og Tot« i foreliggende udstyr er for danskerne blevet et produkt, som forbruges ligesom marcipan og flæskesteg i slutningen af december, hvor man har afsat tid til verdensflugt og nostalgi.

Anders Hjorth Jørgensen

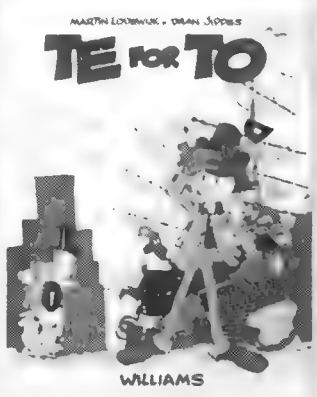

8:
Te for to, af Martin Lodeewijk (tekst) og Daan Jippes (tegninger). Williams (= Interpresse) 1977, 12,85.
En anmeldelse af denne serie har der allerede været i KS, nemlig i nr. 2/3 hvor Freddy Milton, som sammen med Eva Ekelöf har oversat albummet til dansk, skrev en artikel: »Den nye hollandske stil«, hvor der er et afsnit om Daan Jippes og Te for to; derfor vil jeg mest skrive om ting, der er specielle for den danske udgave, selvom jeg ikke har læst den hollandske.

På ryggen af omslaget står: Tasse van Tast nr. 1. Jeg ved ikke om det skal lyde mere (eller mindre) hollandsk end Bernard Voorzichtig, som originalen hedder, men det lyder i al fald som en tynd kop te; det samme er tilfældet med vikingehøvdingen Palnatoke (side 14,2), som egentlig hedder Erik de Noorman og har været i det gamle Kong Kylie under navnet Erik Vidfare. Jeg tror næppe det er Freddy Milton der har skylden for disse oversættelser, mon ikke det er noget, som han og den for mig ukendte Eva Ekelöf har fået presset ned over hovedet fra forlaget (Henning Kure ville vel heller ikke gøre det), Freddy Milton har som bekendt arbejdet en del sammen med Daan Jippes, som man blandt andet kan læse om i det sidste nummer af Carl Barks & Co. (nr. 8).

Te for to er trykt i Italien, hvilket måske er grunden til de ret stærke farver, som på de første 20 sider næsten overskygger tegningerne. på grund af Daan Jippes gnidrede streg, men som på de sidste sider passer vældig godt til hans nye faste stil. På side 21-24 ser man meget tydeligt hans overgang fra en stil, der er endnumere »skødesløs« end Franquins, til én, der er tydeligt påvirket af Carl Barks.

Efter en sommer, hvor man er blevet spist af med serieer som Sammy, Natacha, Barelli og De 4 esser, er det en forfriskning at læse et album med en så detaljerig første klasses rødmærket van Tast), spændinde og morsom tegneserie. Je Jeg anbefaler det på det varmeste.

Asger Pedersen

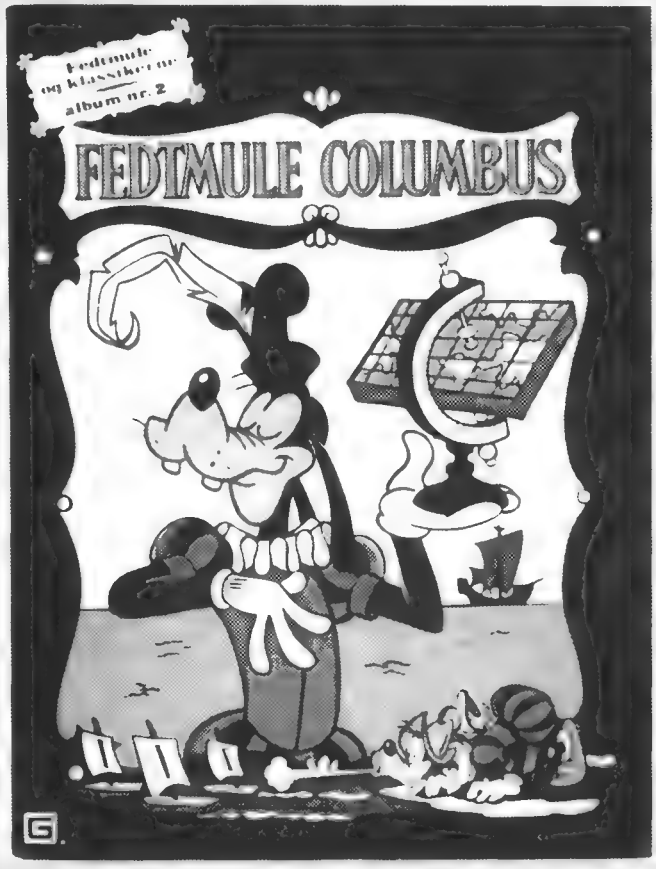

9:
Fedtmule og klassikerne nr. 2: Fedtmule Columbus. 48 sd. Kartonomslag. Pris: 12,50 kr. Gutenberghus 1977.
Der er stort opløb hos familien Columbus for familien er på besøg. Alt ånder fred og idyl indtil bedstewfar Columbus er så kvajet at forære den lille Chris (Fedtmule som ung) en ballon, og den skøre unge har et par åndsvage ideer om at bla. jorden er rund som en ballon. Alt den utålelige snak om en rund jord sender fluks Chris tilbage på sit værelse hvor han straks indtegner et verdenskort på sin ballon. Da faderen nu flipper helt ud over Chris' opførsel har Chris kun en ting at sige om det: Voksenfacisme.

Tiden går, Chris bliver ældre og drager nu ud i den store verden for at bevise sine efter sigende sindsyge teori-

er. Særlig godt går det nu ikke, men af følgesvenden Michael Muso får han tippet om at gå til kongen og låne penge og udstyr til en ekspedition for evt. at bevise sin teori.

Selvfølgelig ender også det galt, de ender i kongens fængsel, men slipper dog fri via dronningen som åbenbart er li' så gak-gak som Columbus.

For nogle af dronningens smykker køber de deres ekspedition og hele eventyret ender selvfølgelig med at de dratter ud over kanten. Hva' sagde jeg? er slutreplikken fra Michael Muso.

Det er i grove træk handlingen i det seneste album med Fedtmules forhold til mange klassiske figurer. Og mens nummer 1 da var meget skægt så er dette her fabelagtigt morsomt. Det er gak-gak, crazy og sort humor så det basker. Helt fantastisk at Walt Disney produktion står bag dette produkt!!

Dialogen kører vældigt fint deruda', der er faktisk ingen sløve punkter men masser af ekstra fine passager som f.eks. den lille Columbus skænderi med sin fader om jordens form.

Tegningerne er også pæne, pænere end mange af dem vi ellers er vant til fra WD production og farvelægningen er hæderlig. Og så er den håndtekstet!!

Jo, det er en god sund latter man kan få etableret hvis man køber dette album med hjem. Kan anbefales.

Torben S. Jensen

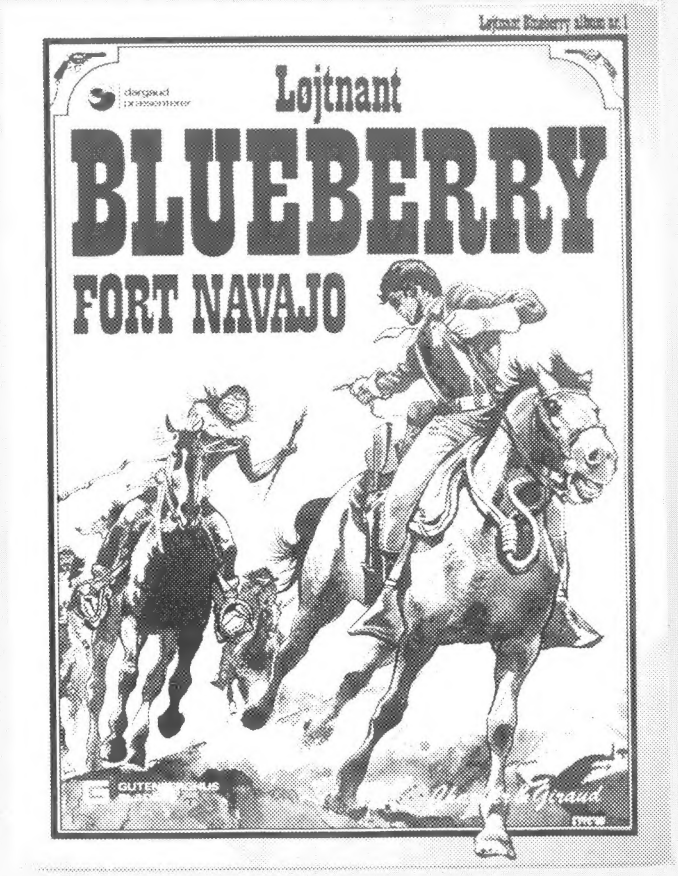

10:
Løjtnant Blueberry nr. 1: Fort Navajo & Løjtnant Blueberry nr., 2: Torden i vest. 48 sd. kartonomslag. Pris: 14,50 kr. pr. stk. Gutenberghus 1977.

Sørme så . . . Blueberry betræder atter de danske græsgange. Efter en, ihvertfald fra læsernes side, ret så lang og ufrivillig pause kan noget mange kalder verdens bedste tegneserie atter købes herhjemme. Nu er det Gutenberghus der står for udgivelsen, åbenbart efter at have aftvunget Interpresse de danske rettigheder. Men det er nu slet ikke noget man behøver at gærde alt for meget over. Interpresse formåede med de 6 album de nåede, at udsende at få skabt noget nær total forvirring i den samlede Blueberryproduktion. På Gutenberghus er man langt mere konsekvente, der er man simpelthen startet helt forfra. Det betyder godt nok at der er tale om lidt af et brud fra det sidste album vi så herhjemme i 1975 (Chihuahua Pearl - et af Charlier & Girauds helt store øjeblikke) til det vi nu ser. Det er nemlig produceret helt tilbage i 1965 og 66 og ligner mildest talt ikke den fabelagtige Girauds mestertegninger som vi alle har prist op i skyerne efter ikke mindst »Angelface« som er det sidst producerede Blueberry materiale som er dukket op her til lands.

Girauds stil her hvor hele eventyret starter står i stærk kontrast til det senere materiale, og at karakterisere disse første albums som nogle af verdens bedste vil helt ærligt være lodret løgn. Men dermed da ikke ment de ikke er gode. Det er de faktisk, selv om Girauds tegner ret så firkantet og groft og laver en masse små som store fejl ind imellem, og selv om Charliers historie mest ligner en god gammel røverhistorie her til starten. Lidt af alt det grove begynder dog at forsvinde hen mod slutningen af det andet album.

Det hele starter med at Blueberry støder ind i løjtnant Graig da de begge er på vej til Fort Navajo, og straks er eventyret igang. I løbet af notime er Blueberry indviklet i et større indianereventyr, og må gang på gang redde den letsindige Graig i at sætte sit liv på spil. De bliver indvolveret i en indianer massakre som Blueberry får afværget på mirakuløs vis, men senere går det galt. Den nogenlunde fornuftige oberst Dickson bliver fældet af en klapperslange, og så får den onde lede Bascom lejlighed til at give en prøve på sit indædte had til indianerne. Og galt går det også. Det allervigtigste offer slipper bort og i album nr. 2 slipper de resterende væk. Blueberry sendes væk, helt frivilligt, for at skaffe noget medicin til den døende oberst. men da han endelig vender tilbage er Fort Navajo rømmet. Det er imidlertid ikke alt, fortsættelse følger. Hvornår de næste afsnit kommer vides ikke helt præcist, man kan håbe at de kommer umiddelbart først i 1978, det bliver da spændende at følge Blueberrys kamp mod godt og ondt på den vilde prærie.

Og spændende at følge Girauds udvikling, hvilket der forhåbentligt bliver rig lejlighed til nu.

Iøvrigt bør det tilføjes at GB har sørget for at oversætte albumene pæny, og de er håndtekstet af Tonny Lützer. Hvem der har stået for oversættelsen kan jeg desværre ikke oplyse.

Blueberry er en ypperlig tegneserie som kan anbefales alle tegneserieelskere.

T. S. Jensen

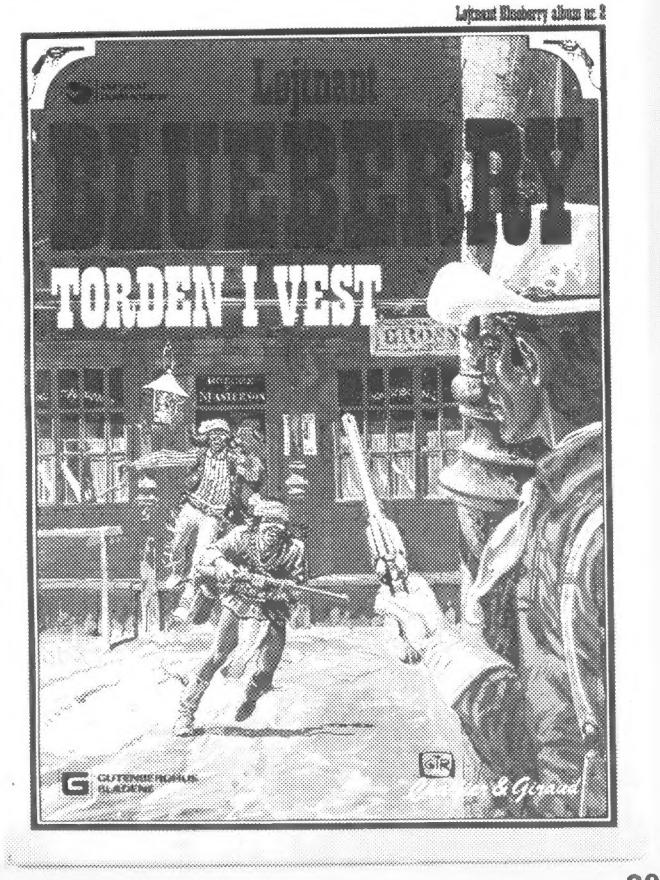

TILBUD

SERIEHEFTER FRA HALVTREDSERNE

Superman (DET DREJER SIG OM VIRKELIG FLOTTE EKSEMPLARER)
1951: nr. 3,12,13, 1952: nr. 2,3,5,6,7, // 35.- kr. pr. stk.
1953: nr. 1,2,3,4,5, 1954: nr. 1,2,3,5,9,1o,11, // 25.-kr. pr.stk.
Blondie (Arks Forlag 1958-59) komplet 1,2,3,4,5,6,7,8,9 // ialt 15o.-kr.
Fanfare 1,2,3,4,5,6,7,8,9,11,12,14, // 8.- kr. pr.stk.
Fantom-hefter 12,15,17,2o, // pr. stk.: 15.-kr.
Tom og Jerry (dårlig stand) 2,4,5,11,14,15,16,17,18, //1.-kr.pr.stk.
Fix og Foxi 1957: 1,2,3,4,5 og 1958: 6,7,8,9,1o,11,13,14,15,16,17,18, 19,2o,21,22,23,24,25,26,27,29,3o,36,38,47, // ialt 6o.-kr.
1959:1,14,2o,23,29,31,36,43,48,52, 196o:2,5,31,35, //1.-kr.pr.stk.

Julehefter:

Blondie 1958/6.-kr. 1961,1962,1964-1965,1965-1966,1966-1967,1967-1968 1968-1969,1969-197o,197o,1971,1972,1973,1974,1975/3.- kr. pr.stk.
Gyldenspjæt 1949/1o.-kr. 1951/1o.-kr. 1956,1959,1961,1962/8.-kr. pr.stk. 1962-1963,1963-1964,1964-1965,1965-1966,1966-1967,1967-1968,1968-1969, 1969-197o,197o,1971,1972,1973,1974,1975/3.-kr. pr.stk.
Knold og Tot 1946,1947,1948/2o.-kr. pr.stk. 195o,1951,1952,1953/15,-kr. pr.stk. 1955,1956,1957,1958,1959/1o.-kr. pr.stk. 196o,1961,1962, 1962-1963,1963-1964,1964-1965,1965-1966,1966-1967,1967-1968,1968-1969, 1969-197o,197o,1971,1972,1973,1974,1975/3.-kr. pr.stk.
Tarzan 1945/1oo,-kr. ~~1947/8 kr.~~ 195o/2o.-kr. 1952/35.-kr. 1958, 1959, 196o/6.-kr. pr.stk. 1961,1962,1962-1963,1963-1964,1964-1965,1965-1966, 1966-1967,1967-1968,1968-1969,1969-197o,197o,1971,1972,1973/3.-kr. pr.stk.
Ferd'nand 1963-1964,1964-1965,1965-1966,1966-1967/7.-kr. pr.stk. 1967-1968,1968-1969,1969-197o,197o,1971,1972/3.-kr. pr.stk.
Lillegut 2 stk. uden årstal(formodentlig de to første)/7.-kr. pr.stk. 1965-1966,1966-1967,1967-1968,1968-1969,197o,1972/3.-kr. pr.stk.
Vaks 1967-1968,1968-1969,1969-197o,197o,1971,1972,1974 (alle vinter) 1968,197o (begge sommer) /3.-kr. pr.stk.
Klaus Kludder 197o,1971,1972,1973,1974,1975/3.-kr. pr.stk.
Basserne 197o,1971,1972,1973,1974,1975,1976/3.-kr. pr.stk.
Fy og Bi 1949/2o.-kr. 1954,1957,1958/15.-kr. pr.stk. 196o,1961,1962, 1963,1964,1966,1967/7.-kr. pr.stk.
Viceværten 7,11,13,14,15,16,17/3.-kr. pr.stk.
Far til Fire 1948/3o.-kr. 195o,1951,1953,1954/15.-kr. pr.stk. 1955, 1956,1957,1958,1959,196o,1961,1963,1964,1965,1966,1967,1968,1969, 197o,1971/5.-kr. pr.stk.
Nullerten 9,15/5.-kr. pr.stk. Nullerten 14/Hans og Grete 16
Hans og Grete 11,13/5.-kr. pr.stk. i eet hefte 5.-kr.
Fedthas 1942,1945/4o.-kr. pr.stk.
Prins Pilfinger 1935,1936,1937 (alle mindre pæne),195o/15.-kr. pr.stk.
C.A.E. seriehefter 28,33,34,43/7.-kr. pr.stk.
Tjavs 1935,1938/3o.-kr. pr.stk. 1945,1947,1951/18.-kr. pr.stk.
Danmarks Jens (special-album) 3.-kr.
66-Jensen 1971 5.-kr.
Mac Money 1957 (Gettermann) 5.-kr.
Hanne Hansen (Arne Ungermann) 1937 5o.-kr.

KOMPLETTE SERIER

Familien Flint ABSOLUT FØRSTE DANSKE NUMRE ::: Bilag til Familie Journalen nr.23 1962 + nr. 1-18 1962 alle i tabloid samlet 75.-kr.
loo seriehefter i lommeformat, mange 1.numre, gamle numre, Helte-serien, Trio, m.m. sælges samlet for 75.-kr.

Raketserier (1958) 35 forskellige hefter sælges samlet for loo.-kr.
Herluf Bidstrup: Bid og Vid (Vendelkjær 1969) / 1o.-kr.
Pædalogik (særtryk af Børn og Unge) 3,7,11/5.-kr.pr.stk.
Scool Peanuts (Radise-engelskbog) 1,2,3/6.-kr.pr.stk.
Guds ord til alle folk (Bibelblaist 2.årg.) tegneseriehefte 1o.-kr.
Skrækkelige Olfert (1974) / 5.-kr. Vor Mor (1973) / 1o.-kr.
Generationen der jokkede sig selv over tærne i starten / 15.-kr.
Boble Boble / 5.- kr. Familien Flint Ferierer / 25.-kr.
De tre små mænd og den vidunderlige vandkande (Storm P.)(1952) 1o.-kr.
Storm P. genoptryk fra 197o'erne:
De tre små mænd og nummermanden / 6.-kr.
De tre små mænd og den vidunderlige vandkande / 6.-kr.
De tre små mænds rejse til solen / 6.-kr.
Peter og Ping kommer igen / 6.-kr.
Peter og Ping 3.samling / 6.-kr.
Henri Vernes Bob Moran bøger fra Nyt Dansk Forlag 1958 1-1o ialt 25.-kr.
Prins Valiant bøgerne fra Skrifola 1957 begge i pæn stand ialt 5o.-kr.
Wilhelm Busch: Smaa morsomme Historier (Carl Stenders Kunstforlag) en række historier af Max og Moritz skaber, billedfortællinger 25.-kr.
Wilhelm Busch: Plumb og Plask (Thaning og Appel 1943) 4o.-kr.
Chitty Chitty Bang Bang (IP 1969) 1.-kr.
~~Barbie Valle: Submarine (IP 1969) 1 kr.~~
Rudolf med den røde tud (IP) 2.-kr.
Tarzan Avis 1-2 / samlet 1o.-kr.
~~2 stk Cigant, 3 stk Akim, 3 stk Familien Flint jul, 1 stk Quick Bill jul, alle 9 nr i tabloid format / sælges samlet for 25.-kr.~~

RASMUS KLUMP 1.udgaver af album 1,3,4,5,6,7,9,13,14,15,16,2o,25, andre udgaver af 2,11,17,18, sælges samlet for loo,-kr.

Agent X9 (svensk) 1971: 4,7,8,9/7.-kr.pr.stk. 1972: 1,2,3,6,8/ 7.-kr.pr.stk. 1973: 1-12/75.-kr. 1974: 1-13/75.-kr.
1975: 2,4,6,8,9,1o/5.-kr.pr.stk.
Little Annie Fanny: 26 episoder fra Playboy (alle forskellige fra episoderne i bogen) sælges samlet for 5o.-kr.
Conan (svensk) 1973: 1 1974: 1-6 1975: 2 //6.-kr.pr.stk.
Fymix 1-3 (frækkt dansk seriehefte) //samlet 1o.-kr.
Store Klaus og Lille Klaus - Hvad Fatter gør.. /1o.-kr.
Jokum på Sjov (Vilhelm Hansen) /2o.-kr.
Barnets første Danmarkshistorie (i tegneserieform) /15.-kr.
Bibelen i Tegneserier (dansk - 144 sider) /7o.-kr.
Skælmen fra Bukhara (Land og Folk - 1953 - 2oo sider) /7o.-kr.

SERIEHEFTER I NORMALFORMATET (eks. Tarzan) SÆLGES I BUNDTER AF 2o STK.
2o stk koster 2o.-kr. loo stk koster 75.-kr.
ALLE HEFTERNE ER FRA 196o'erne og 197o'erne, de der bestiller først får de bedste og de mest komplette serier (eksempelvis ligger Tordenagenterne 1-15 komplet) ingen ønsker om specielle serier ekspederes til denne pris.

UDENLANDSKE BØGER

The Celebrated Cases of Dick Tracy 1931 - 1951 (288 sider)	8o.- kr.
Bringing up Father (Gyldenspjæt) af Geo McManus (18o sider)	4o.- kr.
Superman from the 3o's to the 7o's (386 sider)	5o.- kr.
Batman from the 3o's to the 7o's (386 sider)	5o.- kr.
The Daily Spirit 1 (Hollandsk - engelsk tekst)	2o.- kr.
The Daily Spirit 2 (Hollandsk - engelsk tekst)	2o.- kr.
The completely Mad Don Martin (stort format - mange sider)	25.- kr.

SM-solo nr. 1-26/4o.-kr. Basserne nr. 1-4o/6o.-kr.
Skræk 1-6:72, 1-17:73, 1-8:74 + ekstra/45.-kr.
Dracula 1-2o/3o.-kr. Vampyr 1-16/25.-kr. Gru 1-3o/75.-kr.
Napalm 1-4/2o.-kr. [redacted] Kilroy 1-1o/15.-kr.
Pow 1-14/25.-kr. The Buffalo 1-5/1o.-kr. Kaptajn Kloss
1-8/15.-kr. Vampirella 1-5/15.-kr. Uncle 1-12/2o.-kr.
Helgenen(ny serie) 1-14/25.-kr. James Bond 1-36/6o.-kr.
OK-bladet 1-17/25.-kr. Kasket Karl 1-12/25.-kr.

SUPERMAN 1966 til 1975 komplet 25o.- kr.
BATMAN 1966 til 1974 komplet (÷ 14 og 22) 25o.-kr.
[redacted] Edderkoppen 1-22/4o.-kr.
Fantastiske Fire 1-2o/6o.-kr. Lovens Vogtere 1-5/1o.-kr.
Lynet 1-5, 1-6:71, 1-3:72/25.-kr.
SUPERBOY 1967 til 1974 komplet 15o.- kr.

ALBUMS OG EKSTRAHEFTER

Seriemagasinets Special-album 1-1o // 3o.-kr.
Korak Ekstra-hefter 8 stk sælges samlet for // 2o.-kr.
Tarzan Ekstra-hefter 2o stk sælges samlet for // 5o.-kr.
Tarzan:Leopardsumpen/5.-kr. Tarzan:Gavealbum(1975)/5.-kr.
Tarzan:Gavealbum(1974)/5.-kr. Tarzan:Samlehefte(1975)/5.-kr.
Superman Ekstrahefter og albums 8 stk sælges samlet for 4o.-kr.
Superman og Edderkoppen / 8.-kr.
Batman Ekstrahefter og albums 6 stk sælges samlet for 3o.-kr.
Fantomet solohefte(u.å.)/2.-kr. Fantomet Specialalbum(1973)/2.-kr.
Fantomet årsalbum(1974)/5.-kr. Fantomet Annual(u.å.)/1o.-kr.
Fantomet Superalbum(1973)/1o.-kr.
Jern Henrik 6 Ekstrahefter sælges samlet for 1o.-kr.
Jern Henrik 3 albums sælges samlet for 12.-kr.
Den lyserøde panter 2 albums og eet ekstrahefte sælges samlet 1o.-kr.
Elefantdrengen album 1973 / 3.-kr.
Williams de luxe Album 1,2,3,4,6,7,8,1o,11,12,13,//3.-kr.pr.stk.
Fix og Foxi album 1/4.-kr. Fix og Foxi album 2/4.-kr.
Katten Felix 2 albums / 1o.-kr. Søren Spætte 3 albums / 12.-kr.
Gru årsalbum 1 / 5.-kr. Vampyr årsalbum 1 / 5.-kr.
2 Grufulde Timer (eet album) / 5.-kr. Det skøre Ræs årbog / 5.-kr.
Bonga/3.-kr. Djengis Khan/2.-kr. King Kong/3.-kr.
Jungledrengen/3.-kr.
Radiseliv (bog i stort format) 15.-kr.
Søndags-radiserne 2.saml./1o.-kr. 6.,7.,8.,1o.,11.,12.,/6.-kr.pr.stk.
13.,14.,/5.-kr.pr.stk.

DANSKE POCKETBØGER MED MERE

Radisebogen (Gyldendal) 1/3o.-kr. 2/25.-kr. 3/2o.-kr.
Gøg og Gokke Kæmpebog 1-4, Billigbøger 1/73, 1/74 samlet / 15.-kr.
Tarzan Billigbøger 1-4, 1-2/73, 1/74, sælges samlet for 18.-kr.
Batman billigbøger 1-3 samlet 15.-kr. Superman billigbog 5.-kr.
Edderkoppen billigbog (ikke Marvel) 1-2/8.-kr.ialt.
Stålkloen billigbog 1-2/8.-kr.ialt. Asterix pocket 1-2/5.-kr.ialt
Hurra for Homo Sapiens/1o.-kr. 5 stk Jern Henrik pocket/2o.-kr.ialt.
Snehvide og de 7 frække dværge 1-4/1o.-kr.ialt.
Oskar Mortensen 1-6/15.-kr.ialt. IP-Seriepocket 1-17/6o.-kr.ialt.
Danmarks Jens pocket/3.-kr. Pløkkerne 1/3.-kr.
Skatteøen, Den sidste Mohikaner, Robinson Crusoe, Kaptajn Grants Børn
4 stk mini-albums sælges samlet for 1o.-kr.
Akim mini-album 1-4/8.-kr.ialt Zagor mini-album 1-4/8.-kr.ialt
Tex Willer 1-9/75 og 1-3/76 sælges samlet for 2o.-kr.
Lone Ranger 1-2 (Gbh.) sælges samlet for 4.-kr.
3 stk stribehefter (IP 1971) sælges samlet for 1o.-kr.
3 stk stribehefter (IP 1972) sælges samlet for 1o.-kr.
1o stk stribehefter (IP 1974-1975) sælges samlet for 25.-kr.
6 stk stribehefter (IP 1976-1977) sælges samlet for 15.-kr.
Poeten og Lillemor 1962,1964,1966/1o.-kr.pr.stk.
Kasket Karl 1.saml./3o.-kr. 2.saml./2o.-kr. 5.,6.,7.saml./12.-kr.
pr.stk. 9.,1o.,11.,12.,/8.-kr.pr.stk. 13,14,15,17/5.-kr.pr.stk.
Livets gang i Lidenlund 1961,1963/8.-kr.pr.stk. 1966,1967,1o.saml.,
11.saml.,12.saml.,/5.-kr.pr.stk.

Pogo revisited (tre tidlige Pogo-bøger i eet bind) (32o s) 4o.- kr.
Ten everlovin' years with Pogo (288 s) 3o.- kr.
Little Annie Fanny (fra Playboy) (16o sider) 5o.- kr.
Barbarella (Eric Losfeld 1968) (68 s) 15.- kr.
[redacted] 8[illegible].- kr.
Les 6 voyages de Lone Sloane (Druillet) 45.- kr.
Delerius (Lone Sloane) 45.- kr.
Corto Maltese: L'Aigle du Bresil (Hugo Pratt) 3o.- kr.
-"- -"- : Rendez-vous a Bahia 3o.- kr.
Dracula Annual (spansk Dracula-blad på engelsk fra NEL) 25.- kr.

Udenlandske hefter

SPIRIT [redacted]/2o.-kr.pr.stk.
13,14,[redacted]/15.-kr.pr.stk.
EC-REPRINTS 1/2o.-kr. 3,4,5,6,7,8,9,1o,11/1o.-kr.pr.stk.
LIMITED COLLECTORS' EDITION C-22 Tarzan/15.-kr. C-29 Tarzan/15.-kr.
C-36 [redacted].
MAD SPECIAL (SUPER SPECIAL) 3,4,5,6,7,8,9/15.-kr.pr.stk. 1o,11,12,13,
15,16,17,18,19,[redacted],21,[redacted]/1o.-kr.pr.stk.
The 5th Annual Collection of Mad Follies 15.-kr.
The Worst [illegible]from Mad 11th annual edition 15.-kr.
The Fall '7o Mad Special 15.-kr.

UDENLANDSK POCKET

MAD-bøger Indigestible Mad, Mad Sampler, Mad Power, Ides of Mad,
Mad's Talking Stamps, Mad Frontier, Mad in Orbit, Mad Monstrosities,
Three Ring Mad, Madvertising, Organization Mad, Self-Made Mad,
Mad Look at Old Movies, Hopping Mad, Non Violent Mad, Raving Mad,
Mad About Mad, Mad's all New Spy VS Spy, Brothers Mad, Don Martin
Comes on Strong, Don Martin Bounces Back, Don Martin Steps Out,
Don Martin Drops 13 Stories, Pocket Mad // 6.-kr.pr.stk.
My Friend God (Dave Berg) / 6.-kr.
Tales From The Crypt (EC-noveller) / 1o.-kr.
Peanuts 19 pocketbøger sælges samlet for 1oo.-kr.

FØLGENDE HEFTER TAGES I BYTTE TIL GODE PRISER
Kun hefter i pæn stand har interesse.

Anders And & Co. 1959 til 1965 begge incl.
Sværdet og Rosen (1954),Snehvide (1962),Gavehæfte 9A/1958,
[redacted],Walt Disney Præsenterer 9, Solohefte 6, Solohefte 8,
Skipper Skræk 1948: 1,4,6,7,8,19, 1950: 26, 1952: 2,8, 1961: 5o,
Kong Kylie 1949: 1,(dateret 31/12 1948) 1951: 28, 1962: 2,3,8,1o,11
Fart og Tempo 1966: 1o,
Illustrerede Klassiker 29,41,84,96,99,122,164,167,17o,175,[redacted]18o,192,
193,
Ude & Hjemme tillæg 1975: 6,1o,12,14,15,16,17,18,19,2o,21,26,27,28,
29,34,37,4o,41,42,43,48,49,5o,53, 1976: 3,5,[redacted],7,8,1o,[redacted],
[redacted],2o,21,[redacted],23,24,25,26,27,29,3o,34,35,36,37,38,39,4o,
[redacted],42,43,44,45,46,47,48,49,5o,51,52,53, 1977: 1,2,3,6,9,1o,14,15,
16,17,18,2o,21,22,23,24,25,26,

OVENSTÅENDE TEGNESERIER KAN BESTILLES FRA: BRIAN HVAM
H.C.ANDERSENSGADE 31B
5000 ODENSE C

HEFTERNE SENDES PR. EFTERKRAV !
VED ORDRER OVER 200,00 KR. BETALER JEG FORSENDELSESOMKOSTNINGER !

OBS ! OBS ! INGEN AF HEFTERNE LIGGER I MERE END EET EKSEMPLAR !
ALLE HEFTER ER I RIMELIG STAND: CA. 6o% NM, 2o% M og 2o% F/VG

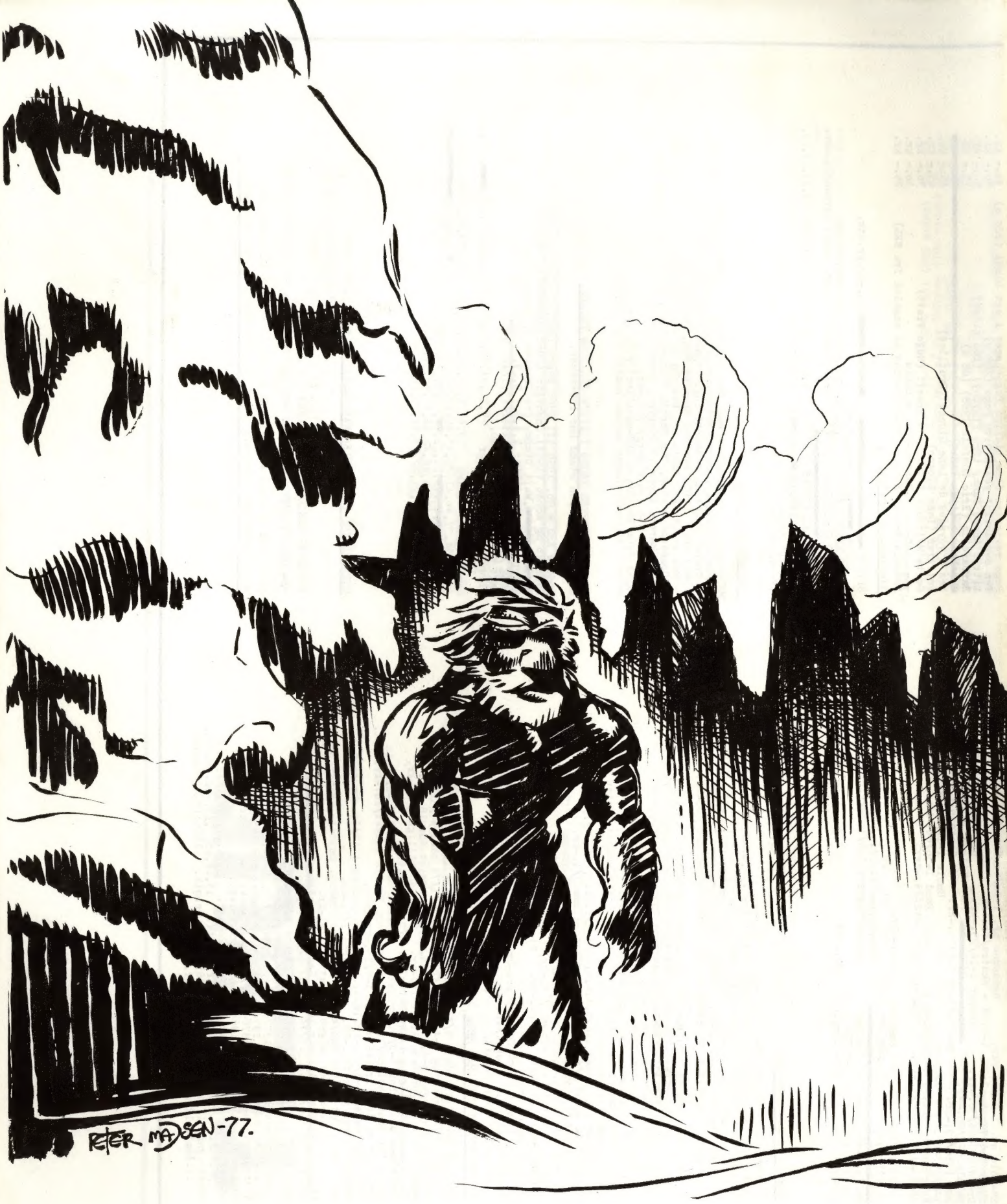
PETER MADSEN-77.